Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2032 | 4 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 12 noiembrie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

HARALAMB ZINCĂ: La o Casă de copii — *din carnetul scriitorului* — (pag. 2-a).

Prof. POP LIVIU: Importanța arăturilor de toamnă — *Invățăminte de la Expoziția Agricolă Unională din Moscova* — (pag. 2-a)

Pagini din lupta mișcării muncitorești din țara noastră — *Note bibliografice* — (pag. 2-a).

Prin Cheile Turzii — *foto-text* — (pag. 2-a).

RICA DUMITRESCU: Un început bun dar... numai un început (pag. 3-a)

TEODOR MAZILU: „Bărbat cu tact" — *Portret satiric* — (pag. 3-a)

Sărbătorirea maestrului Mihail Sadoveanu de către Academia R. P. R. (pag. 3-a).

Cuvîntarea lui V. M. Molotov în problema dezarmării (pag. 4-a).

Studenții anului I

STUDENȚII PRIMULUI AN de facultate au primit răspunsul la zecile de întrebări care-i frămîntau în zilele de așteptare a începutului de an universitar. Cum este oare facultatea? Cum vor fi profesorii, asistenții, colegii? Ce materii vom învăța? Va fi greu sau ușor?

Facultatea s-a dovedit a fi primitoare: i-a așteptat pe studenți înnoită ca pentru sărbătoare, cu laboratoarele, sălile de cursuri, bibliotecile, căminele și cantinele amenajate. Profesorii, asistenții și colegii mai mari i-au primit ca pe niște prieteni apropiați gata să-i ajute să răzbată pe noul drum ales. Materiile noi, interesante și grele le-au creat primele legături cu profesiunea aleasă. Acomodarea cu viața nouă de student, cu noii profesori, cu noul sistem de studiu și în sfîrșit, cu noile materii, i-au ocupat studentului tot timpul, l-au făcut să vadă în greutăți un lucru firesc, inevitabil la început de nouă activitate.

Cadrele didactice, asistenții mai ales, au consacrat nenumărate discuții, împărtășirii celor mai bune metode de studiu, convingerii studenților asupra necesității unei activități susținute și păstrării unui ritm intens de muncă de la început și pînă la sfîrșitul anului școlar.

Despre felul cum se realizează acest lucru au avut un cuvînt greu de spus și studenții din anii mai mari.

Un exemplu bun în această direcție îl constituie organizația de bază U.T.M. de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj. Aceasta s-a preocupat de la începutul anului pentru a-i obișnui pe studenții din anul I cu noile metode de studiu. De pildă, asistenta utemistă Fabian Ana a ținut în fața studenților anului I, referatul intitulat „Specificul muncii studențești pentru asigurarea bunei pregătiri a sesiunii de examene", studentul Leon Bakonski, a vorbit într-o consfătuire despre felul cum se conspectează materialul bibliografic și cum se scot fișele științifice, expunînd spre documentare propriile sale conspecte și fișe.

Acestea sînt desigur acțiuni bune, dar a ne mulțumi cu ce am făcut la început, în primele zile de facultate, înseamnă a-i lăsa pe studenți la jumătatea drumului.

De pildă, studiind, studentul întîlnește probleme pe care nu le înțelege și negăsindu-le singur rezolvarea trece peste ele. Mai tîrziu, aceste goluri în cunoștințele studentului se vor simți. Dacă studentul va fi îndrumat însă să participe la consultații, ori de cîte ori întîlnește un lucru pe care nu-l înțelege, aceste lipsuri în pregătirea lui vor fi evitate. Alte ori, mînat de dorința de a învăța, de a fi la zi cu toate materiile, studentul stă ceasuri, zile și chiar nopți deasupra cursurilor, se extenuiază, orizontul lui de preocupări se îngustează. In acest fel, în locul unui absolvent pregătit multilateral, de pe băncile facultății pleacă un om obosit, cu o pregătire unilaterală. Și acest lucru se întîmplă atunci cînd studentul nu este îndrumat să-și împartă timpul rațional. Nenumărați studenți se plîng de lipsă de timp. Nu avem timp să citim literatură, bibliografia e bogată și trebuie să citim întîi materialul de specialitate. Cînd să mai mergem la cinema, la teatru, la plimbare? întreabă el.

Sînt însă studenți care, fără a neglija învățătura, reușesc să citească, să se plimbe, să facă sport și să vadă spectacole. Studenții anului I nu știu însă cum să rezolve această problemă; mulți dintre ei, cînd au pășit în facultate și-au luat rămas bun de la orice activitate recreativă pentru toți anii de facultate.

Iată de ce să nu considerăm niciodată, ca suficient ce s-a făcut pînă acum în direcția ajutorării studenților din anul I.

La Institutul politehnic din București se folosește o metodă bună. Comitetul U.T.M. a repartizat pe lîngă fiecare grupă din anul I un utemist din anul III sau IV. Aceștia au sprijinit grupele U.T.M. în rezolvarea problemelor pe care le ridică studiul, organizarea timpului, activitatea extrauniversitară. Această formă de ajutor trebuie continuată. In această muncă pot fi antrenați însă asistenții utemiști care au o mai mare experiență.

Sînt studenți, ce-i drept, puțini la număr, care în fața greutăților începutului au dat înapoi, iar alții au trecut cu indiferență pe lîngă ele. Aceștia, nefiind obișnuiți cu independența activității studențești, cu pregătirea unor seminarii unde nu ți se pun note cînd ești ascultat, s-au delăsat, gîndindu-se că pînă la examene vor avea timp să învețe. Dacă aceste atitudini sînt trecute cu vederea, asemenea studenți își vor face din acest sistem de muncă o obișnuință și vor deveni veșnicii chiulangii și codași.

Grupa utemistă are cele mai mari posibilități de educare a studentului în spiritul unei discipline conștiente, a unei atitudini juste față de învățătură.

Un student a lipsit de la un curs sau de la un seminar. Colectivul trebuie să ia îndată în discuție acest caz, să vadă care sînt motivele. Se întîmplă ca unii studenți să se prezinte la seminarii nepregătiți. Trebuie aflată cauza: nu s-au pregătit din comoditate, sau poate le-a fost greu și n-au știut cum să învețe? Analizînd aceste cazuri colectivul grupei își va da seama de slăbiciunile fiecărui student, de greutățile pe care le întîmpină și va ști în ce direcție trebuie să-și îndrepte atenția. Poate trebuie să controleze cum studiază studenții, sau poate este nevoie de acțiuni care să ducă la întărirea disciplinei. Cu regularitate să fie invitați profesori, academicieni, specialiști care să le vorbească studenților despre frumusețea profesiunii.

Și tocmai pentru că grupa este aceea care are cea mai mare influență asupra studentului, pentru că studentul își petrece cea mai mare parte a timpului în acest colectiv, trebuie să existe o sporită atenție pentru ca aceste grupe, care abia s-au format, să-și trăiască viața.

Acum, în primul an de facultate, studentul învață alfabetul muncii studențești. Insușirea temeinică a acestui alfabet este un pas hotărîtor pentru activitatea de viitor.

In cinstea Congresului partidului

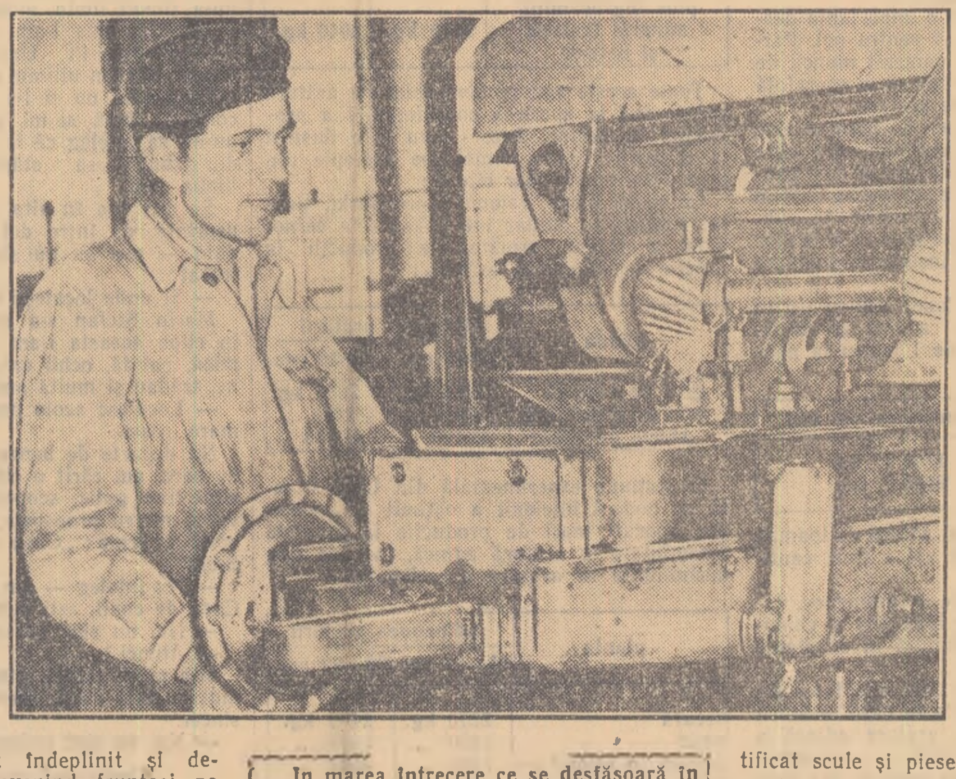
Succesele tractoriștilor

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Zi și noapte tractoarele nu s-au oprit. Tinerii tractoriști, mobilizați de organizația de bază U.T.M., luptă pentru a aduce stațiunii lor faima de stațiune fruntașă pe regiune. In „Foile volante" se vorbea mai des de succesele lor. Cînd s-a discutat angajamentul de a îndeplini planul anual pe toată stațiunea mai de vreme cu o lună de zile în cinstea Congresului partidului, tinerii tractoriști și-au organizat și mai bine munca, au purces și mai repede la treabă.

In ziua de 1 noiembrie a fost sărbătoare pentru tractoriștii de la S.M.T. Carei care au raportat partidului că angajamentul a fost îndeplinit și depășit cu 20 la sută, devenind fruntași pe regiune.

Aplicînd graficul orar, brigăzile de tineret au reușit să dovedească că succesele pot fi și mai mari. Demne de laudă sînt realizările brigăzilor conduse de utemiștii Tempfi Ștefan, Müler Ștefan, Sandor Mihai, Ion Siket sau Sasu Cornel, care au reușit să execute într-o singură zi arături adînci pe 52 hectare.

In marea întrecere ce se desfășoară în cinstea celui de-al II-lea Congres al partidului se ridică noi fruntași în producție.

In clișeu: utemistul Măghinici Gheorghe, fierar la Uzinele metalurgice T.C.U.P.-Bacău, care depășește zilnic norma cu 30—45 la sută, numărîndu-se astfel printre fruntașii uzinei.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Lîngă steagul de brigadă fruntașă

ARAD (de la corespondentul nostru).

La secția montaj a Uzinelor de mașini-unelte „Iosif Ranghet"-Arad, lîngă steagul brigăzii și cel de brigadă fruntașă pe întreprindere, de cîteva zile, este afișat un panou mare, roșu, pe care stă scris: „Cinste brigăzii a șasea U.T.M. care în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului a realizat economii în valoare de 12.832 lei". In cursul lunilor septembrie și octombrie brigada nr. 6 condusă de tînărul comunist Dragoș Mihai a terminat montajul general la primele 10 mașini de rectificat scule și piese de precizie — un nou produs al uzinelor de mașini-unelte „Iosif Ranghet"-Arad.

Efortul brigăzii și în special al lui Dragoș Mihai, Vesu Ioan, Deac Octavian, Tavăr Carol și al altora a făcut ca brigada să se mențină fruntașă pe întreprindere, depășind în luna octombrie planul de producție în procent de 20 la sută.

Angajamentul tinerei deputate

De cîteva zile, utemista Maria Giurgiu e tare grăbită. După ce deretică prin casă repede, dar bine, aleargă la sfatul popular, de acolo la sediul organizației de partid, îl caută pe agentul colector și se interesează ce locuitori din circumscripția electorală nr. 1 și-au mai predat cotele.

A primit de curînd o sarcină importantă și ține cu tot dinadinsul s-o îndeplinească în cel mai scurt timp.

Cu cîteva zile în urmă, Emil Vanvu, secretarul organizației de partid din comuna Sișești — regiunea Craiova — a stat îndelung de vorbă cu ea.

— Cu însămînțările stăm bine — spunea el — dar la predarea cotelor către stat, cred că am rămas în urmă față de comunele megieșe. Cunoști care e situația în circumscripția unde ai fost aleasă deputată? Cînd a plecat în seara aceea acasă, avea clar în minte tot ce are de făcut și era convinsă că Iancu Tudor și Petre Nicolicea o vor sprijini să facă din circumscripția electorală nr. 1 o circumscripție fruntașă la predarea cotelor. O mai stăpînea însă ciuda că nu putuse da răspuns la întrebarea secretarului. Asta, fiindcă își neglijase munca în ultima vreme.

Impreună cu un agitator comunist și cu secretarul organizației de bază U.T.M., Maria Giurgiu a început să meargă pe la casele țăranilor muncitori din circumscripție.

— Cotele înseamnă hrana muncitorilor care mai dăunăzi ne-au trimes la cooperativă două camioane cu mărfuri...

Roadele muncii pe care o duce acum Maria Giurgiu, plină de elanul celor 25 de ani, sînt dintre cele mai frumoase.

Maria Giurgiu e hotărîtă să-și îndeplinească în scurtă vreme angajamentul de a face din circumscripția ei — circumscripție fruntașă la colectări, fiindcă o așteaptă alte sarcini. E doar candidată de partid...

Corespondent
LUCIAN ZATTI

La stația C. F. R.-Mărășești

BIRLAD (de la corespondentul nostru).

Muncitorii și tehnicienii sectorului E.L.F. din stația C.F.R.-Mărășești și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau din primul nostru plan cincinal.

In acest sector de activitate lucrează muncitori harnici printre care și o brigadă de tineri. Utemiștii Nicolae Pavel, Nicolae Talapan, Șerban Cristide și Ion Mocanu, în cinstea Congresului partidului, au executat lucrări de electrificare în stațiile Căiuți și Ghimeș și au făcut instalații de electrificare la 12 locuințe.

Muncitorii de la E.L.F. au executat peste plan în ultimele trei luni lucrări în valoare de 68.256 lei, realizînd economii de materiale de 4.260 lei.

39.680.000 lei acumulări socialiste peste plan

Pînă la data de 1 octombrie a.c. colectivele întreprinderilor din regiunea Hunedoara au raportat partidului că în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului au realizat acumulări bănești peste plan în valoare de 39.680.000 lei.

O contribuție de seamă au adus-o la această realizare colectivele întreprinderilor din cadrul direcției generale a cărbunelui-Petroșani care au dat acumulări bănești peste plan pînă la această dată în valoare de 13.009.000 lei.

Se mai evidențiază pentru realizări deosebite obținute în această perioadă colectivele întreprinderilor: I.C.S. Hunedoara cu peste 800.000 lei acumulări peste plan, Fabrica „Ardeleanca"-Sebeș cu 375.000 lei, Filatura Lupeni cu 1.518.000 lei, T.R.C.L.-Hunedoara cu 313.000 lei, Țesătoria Vulcan cu 120.000 lei și altele.

Colectivele tuturor întreprinderilor din regiunea Hunedoara sînt hotărîte ca în cinstea Congresului partidului să-și dezvolte mereu realizările obținute pînă în prezent.

Corespondent
PANIS ANATOLIE

Radiograme de pe vasele în cursă

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).— La Constanța sosesc de pe vasele sub pavilion romînesc plecate în larg, zeci de radiograme.

Echipajul vasului „Berezina" în drum spre Anglia și-a anunțat de curînd participarea la întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului.

Primul succes a fost realizat. Direcția Regională a Navigației Maritime-Constanța și-a depășit planul pe luna octombrie cu 38 la sută. Și-au adus contribuția echipajele vaselor „Constanța", „Berezina", „Midia" și altele. Angajamentul că vor întreține mașinile și aparatele de bord, că vor face importante economii de combustibil și-au luat și membrii echipajului vasului „Ardealul" care se întoarce dintr-o cursă lungă.

Marinari destoinici pot fi întîlniți în mai toate echipajele. Timonierul Andrei Slăniceanu a calificat doi tineri timonieri. Fruntași în întrecere sînt marinarii Munteanu și Manole Bolboacă de pe vasul „Plehanov", Nicolae Simion și Petre Tudose de pe vasul „Friedrich Engels" și alții.

Săptămîna Internațională a Studenților

An de an, începînd din 1941, între 10-17 noiembrie studenții din întreaga lume sărbătoresc Săptămîna Internațională a Studenților. Această tradițională sărbătoare constituie pentru studenții din patria noastră ca și pentru toți studenții lumii iubitori de pace, un prilej de cunoaștere a activității U.I.S., a vieții și activității tineretului studios de pretutindeni.

Un mesaj al prieteniei

Cu prilejul Congresului primarilor capitalelor lumii, studenții Uniunii universitare din orașul Florența au trimis acest mesaj tuturor studenților lumii.

CATRE STUDENȚII
DIN CAPITALELE LUMII

Cu ocazia Congresului care a întrunit la Florența pe primarii orașelor voastre dorim să vă trimitem acest mesaj de prietenie și de bună urare.

Sîntem ferm convinși că valorile culturii sînt, împreună cu valorile eticei, religiei și ale muncii, elemente constitutive ale armoniei vieții sociale. Intr-adevăr, cultura a pătruns liberă în viața comună și a devenit un element de neînlocuit al progresului în oricare manifestare esențială a activității omenești. Astăzi, cînd străduințele fundamentale ale popoarelor sînt îndreptate spre pace, înțeleasă ca o colaborare rodnică între oameni și națiuni, este necesar ca tineretul studios din toate

Agli studenti universitari
delle capitali del mondo

In occasione del Convegno che ha riunito in Firenze i sindaci delle vostre città, desideriamo farvi giungere questo messaggio di amicizia e di augurio.

Noi siamo fermamente convinti che i valori della cultura sono insieme ai valori dell'etica, della religione e del lavoro, elementi costitutivi dell'armonia delle comunità civili. Infatti la cultura, se liberamente inserita nella vita comunitaria, è insostituibile lievito di progresso in ogni essenziale manifestazione dell'attività umana.

Oggi che le istanze fondamentali dei popoli convengono nella aspirazione alla pace, intesa come ordinata e feconda collaborazione fra gli uomini e fra le nazioni, è necessario che la gioventù studiosa di ogni paese si impegni a sviluppare i fermenti culturali del proprio popolo, finalizzandoli alla realizzazione di una pace fondata, non più sul reciproco timore, ma su positivi valori etici e culturali.

In questa prospettiva di impegno riteniamo che le Università, quali centri di cultura, debbano assumere una funzione essenziale di guida e di avanguardia.

Ci auguriamo che la gioventù studiosa di tutto il mondo sappia condurre in unità di intenti questa pacifica battaglia, contribuendo così in modo essenziale alla causa della civiltà.

gli studenti dell'Intesa Universitaria
dalla città di Firenze il 3 Ottobre 1955

țările să se angajeze să dezvolte elementele culturii propriului popor, pentru a ajunge la realizarea unei păci clădite nu pe teamă reciprocă, ci pe valori pozitive, etice și culturale.

Spre realizarea acestui angajament, universitățile, ca centre de cultură, trebuie să-și asume un rol esențial de ghid și avangardă.

Noi urăm tineretului studios din întreaga lume să știe să ducă la bun sfîrșit, luptînd unit pentru același scop, această bătălie pentru pace, contribuind astfel în chip hotărîtor la cauza civilizației.

Studenții Uniunii universitare din orașul Florența. — 5 octombrie 1935

Pe scurt din:

BRAZILIA. In urma unei lupte susținute, la Recife, studenții au reușit să obțină o reducere cu 25% a tarifelor la autobuse. Tot în această localitate studentul Clovis Melo eliminat pe 5 ani deoarece a luat atitudine în mod public față de abuzurile decanului, a fost reprimit în facultate datorită campaniei de solidaritate dusă de colegii săi.

IRAK. Datorită unei largi campanii de solidaritate susținută de U.I.S. sentința de condamnare la moarte a studentului Kadem Mohammed de 19 ani, acuzat de a fi asasinat un polițist în urma unei demonstrații împotriva pactului turco-irakian, a fost anulată. De altfel procesul a demonstrat că tînărul student irakian era absolut nevinovat și că sentința dată avea drept țel să intimideze pe studenți în lupta lor pentru pace și independență națională.

In fotografie: Liu Hsing-hua (stînga), Chang Ching-hua (mijloc) și Wan Li-wen (dreapta) — studenți din China de nord-est în timpul practicii; ei examinează cu atenție construcția unei combine carbonifere.

Din calendarul U.I.S.

— *Conferința Internațională a studenților în arhitectură* (Ungaria; primăvara sau vara anului 1956).

— *Seminarul Internațional al studenților în economie.* (Bulgaria; vara anului 1956).

— *Seminarul Internațional al studenților în geografie.* (Aligarh, India; la începutul anului 1956).

— *Expoziția Internațională a lucrărilor studenților de arte frumoase.* (Cehoslovacia).

— *Seminarul Internațional al studenților în agricultură* (data și locul se vor fixa ulterior.

— *Seminarul Internațional al studenților în muzică,* (Bergen-Norvegia, sau Austria; la începutul lunii mai 1956).

ACTIVITAȚI REGIONALE

ASIA

— *Seminarul studenților în medicină* (Indonezia sau Birmania; aprilie sau octombrie 1956).

— *Seminarul studenților în pedagogie* (Japonia; primăvara anului 1957).

— *Seminarul studenților în agricultură* (Data și locul se vor fixa ulterior).

ORIENTUL MIJLOCIU

— *Seminarul studenților în medicină* (Egipt).

AMERICA LATINA

— *Seminarul despre reforma învățămîntului.* (Mexic).

— *Seminarul studenților în medicină* (Data și locul se vor fixa ulterior).

METAL PENTRU PATRIE

De curînd, la oțelăria „Siemens-Martin" a uzinelor „Oțelul Roșu" a luat ființă un post utemist de control, care își va îndrepta atenția spre rezolvarea celor mai importante cerințe ale activității în producție a tinerilor oțelari. El va fi desigur un ajutor de nădejde în munca zilnică a oțelarilor, pentru îndeplinirea angajamentelor pe care le-a luat colectivul secției în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Fără îndoială că articolele publicate mai jos vor fi folositoare acestui post utemist de control precum și multor altora.

Subiecte pentru buletinul postului utemist de control al oțelăriei Siemens-Martin de la „Oțelul Roșu"

Pentru un randament sporit al cuptoarelor

— Convorbire cu maistrul Pagu Nicolae —

L-am rugat pe tovarășul Pagu Nicolae, maistru în secția oțelărie, să ne răspundă la cîteva întrebări referitoare la activitatea secției.

INTREBARE: Ce s-a făcut în secția oțelărie pentru asigurarea ridicării calificării profesionale a cadrelor?

RASPUNS: Oțelăria noastră este deservită de un mare număr de tineri. Cadrele noastre de oțelari au fost în ultimii ani împrospătate cu tineri. Sînt oțelari ca Vizauer Wiliam, Farcaș Iosif și mulți alții care, deși nu lucrează de multă vreme la cuptoare, au ajuns să-și cunoască bine meseria. Mulți dintre ei sînt absolvenți ai școlilor profesionale. Ei însă mai au încă multe lucruri de învățat. Sînt abia la începutul activității lor de oțelari și se știe că meseria aceasta nu-i tocmai ușoară.

De aceea am inițiat un curs de ridicare a calificării profesionale gradul I pentru topitori. Cursuri ca acestea au funcționat și anul trecut.

Noi ne dăm seama însă că nici topitorilor vîrstnici nu le e deajuns atît cît știu. De aceea i-am încadrat și pe ei la cursul de minim tehnic organizat pentru primii-topitori și pentru primii-turnători din hala de turnare a oțelăriei.

Primii-topitori și primii-turnători, tineri și vîrstnici, au de învățat aici multe lucruri folositoare. Asta mi-a spus-o de curînd și bătrînul prim-topitor Beucă Ilie care și-a propus să nu lipsească niciodată de la cursuri.

INTREBARE: Ce îmbunătățiri tehnice importante au fost făcute în secție din inițiativa colectivului?

RASPUNS: Aici ar fi de spus multe. Iată de pildă, injectoarele de păcură. Ele înlocuiesc vechiul sistem de încălzire cu gaz de gazogen. Injectoarele acestea sînt mult mai productive și mai economice. Dar și lor colectivul nostru le-a adus îmbunătățiri în ultima vreme. La început ele erau fixe. De aceea prezentau inconvenientul că nu puteau fi îndreptate după dorința oțelarului, mai jos sau mai în sus, așa cum cereau diversele perioade de topire. Acum lor li s-a făcut un car mobil.

S-au mai adus modificări importante și spațiului de la grătarele cuptoarelor.

INTREBARE: Ce a însemnat pentru producția oțelăriei folosirea de către oțelari a acestor îmbunătățiri tehnice?

RASPUNS: Aceste modificări, ca și multe altele, au ridicat cu mult productivitatea muncii. Incă un fapt care contribuie la această sporire este și acela că oțelarii noștri au început să aplice din ce în ce mai intens metodele sovietice Matulineț și Ovcinikov, prima de elaborare rapidă a șarjelor, iar a doua de încărcare a cuptorului cu două macarale. De fapt, aceste metode se îmbină fericit, sistemul de încărcare a cuptorului cu două macarale nefiind altceva decît tot un mijloc de scurtare a duratei de elaborare a șarjelor. In privința aplicării acestor metode, topitorii de la cuptorul nr. 2 au obținut cele mai bune rezultate. De altfel este semnificativ cred că acest cuptor a căpătat la noi denumirea de „cuptorul șarjelor rapide".

O boltă de silică ...și alta

E lucru cert că nu întotdeauna primii-topitori urmăresc numărul șarjelor la care au rezistat bolțile fiecărui cuptor. Lucrul acesta îl face în mod obișnuit maistrul.

Ce-ar avea de văzut, însă, oțelarii dacă li s-ar pune în față această statistică?

Iată 2 cazuri: la cuptorul nr. 1 s-au elaborat 270 de șarje cu ultima zidărie de „silică". La cuptorul nr. 4 aceeași zidărie a rezistat la 300 de șarje.

De ce? Amîndouă cuptoarele sînt supuse aceluiași regim, sînt de aceeași mărime, produc aceleași sortimente de oțel... Sînt și deosebiri, dar acestea privesc numai felul în care topitorii întrețin cuptoarele.

Să-i invităm pe Boldujer Iacob, pe Danciu Alexandru, pe Posipal Silviu și pe Farcaș Nicolae, primi-topitori ai cuptorului nr. 1, la o demonstrație.

Cum își îngrijesc cuptorul topitorii de la „nr. 4?"

Iată-l în fața cuptorului pe bătrînul și iscusitul oțelar Beucă Ilie. Incă n-a intrat în schimb, dar a sosit deja pe platformă. Își cercetează calm cuptorul, măsurîndu-l parcă din ochi. E în perfectă stare? A privit prin ochelarii albaștri și bolta. Nu s-a stricat cumva? Nu!

Deci schimbul poate fi preluat.

Trebuie începută elaborarea unei noi șarje.

— Incărcăm cuptorul!

Macaraua a și sosit în fața cuptorului și întorcîndu-se apucă o troacă de fier vechi mărunt și introducînd-o în cuptor o răstoarnă. Apoi alta și alta.

Da, dar încărcarea se poate face și cu două macarale. Așa a făcut oțelarul sovietic Ovcinikov și a reușit să încarce mai repede cuptorul. Se deschid două uși și două macarale răstoarnă în cuptor fier vechi. Amîndouă deodată.

Una dintre macarale însă a luat în brațul ei uriaș o troacă în care se află o bucată mare de fier.

— Nu — hotărăște bătrînul Beucă. — E prea mare. Ardem bolta. Flacăra izbindu-se în el se răsfrînge direct în cărămizi și atunci...

Mi se pare că nu am consemnat un lucru important: tovarășul Beucă Ilie, în momentul în care a început încărcarea cuptorului, a redus flacăra injectorului. Altfel se reduce viața boltei.

Macaralele încarcă mai departe fierul vechi. Sînt parcă grăbite. Numai bătrînul oțelar privește calm în cuptor și iată că ceva nu-i place. Fierul vechi nu s-a așezat uniform pe vatră.

— Mai împrăștiat, mai împrăștiat, băieți!, le spune el macaragiilor. Fie-vă milă de cuptor!

Și timpul de elaborare a șarjei se scurge repede. Oțelarii sînt numai ochi. „Cît e de mare flacăra? Nu e prea ridicată temperatura în cuptor?"

— Ia treci la injector, băiete! — îi spune bătrînul unuia dintre tinerii topitori.

Beucă s-a așezat în fața cuptorului și privind înăuntru prin orificiul ușii face semn cu mîna:

— Mărește flacăra... încă puțin... așa!...

Afinarea. Ultima perioadă.

Curînd începe descărcarea și odată cu asta reparația la cald.

Din nou ochii bătrînului oțelar încep să cerceteze cuptorul. Iată că în peretele din spate trebuie aruncată „ceva dolomită". Și atunci topitorii încep să arunce prin rotație lopeți de dolomită la peretele din spate. Apoi, jos pe vatră. Nu sînt uitați nici stîlpii. Bătrînul Beucă Ilie le poartă o grijă deosebită!

Așadar, topitorii cuptorului 4 îngrijesc cu dragoste cuptorul. Altfel cum ar fi putut ei să dea cu 30 de șarje de oțel mai mult, decît topitorii cuptorului nr. 1, folosindu-se de aceeași boltă din cărămizi de „silică"?

Cîte n-au de învățat tinerii oțelari de la bătrînul oțelar Beucă Ilie!

C. MIHAI

La „Oțelul Roșu" mai sînt unii oțelari vîrstnici care nu împărtășesc experiența lor în producție celor tineri.

Așa stau lucrurile cu Gașpar Ion, Posipal Silviu, Tomoștec Ștefan și alții.

O cetate bine păzită

Din toate colțurile țării

VOR APLICA METODA JANDAROVA

In scopul popularizării metodei sovietice — Jandarova — la uzina „Oțelul Roșu" din regiunea Timișoara s-a organizat un curs la care participă maiștrii și tehnicienii secțiilor de laminare. Organizatorii și lectorii acestui curs sînt tinerii ingineri Ardeț Remus, Beu Ioan, Moldovan Ion, Suciu Traian și Săiculescu Gheorghe. Cursul constă din opt ore predare teoretică, 2 ore seminar și 4 ore demonstrații practice. In orele de curs se arată în ce constă metoda Jandarova, cum se aplică ea și care sînt rezultatele obținute pînă acum datorită folosirii ei.

Demonstrațiile practice se fac în secțiile de laminare. In urma cunoștințelor căpătate, maiștrii și tehnicienii instruiesc șefii de echipe și pe muncitorii laminoriști la locul de muncă pentru a putea să aplice metoda sovietică Jandarova.

Corespondent
Ing. COCIRLĂ TRANDAFIR

FAIMA ECHIPEI NOASTRE ARTISTICE

Printre echipele artistice din orașul Ploești, cea a cooperativelor meșteșugărești și-a cîștigat un bun renume. Ea cuprinde 36 de tineri dintre care 24 formează corul, iar 12, echipa de dansatori.

Cînd a luat ființă această echipă nu exista un loc stabilit unde să se poată face repetițiile. Tinerii nu s-au descurajat. Se adunau chiar la locurile de muncă și repetau corurile, dansurile. Stăruința tinerilor artiști amatori n-a trecut neobservată. Li s-a acordat sprijin. Acum ei fac repetițiile în sala Casei Culturii.

Programul echipei cuprinde numeroase cîntece populare și de tineret, multe dansuri, și chiar și o revistă satirică.

Ori de cîte ori e un eveniment de seamă în vreun sat — ca de pildă înființarea unei noi întovărășiri sau gospodării colective — tinerii din echipa artistică a cooperativelor meșteșugărești sînt solicitați să-și dea concursul. Ei sînt prețuiți și admirați oriunde prezintă programe artistice.

Corespondent
ION JIANU

AU AJUTAT LA ELECTRIFICAREA COMUNEI

Rișculița, raionul Brad, este o comună ascunsă chiar la poalele munților Apuseni. Aici a fost adusă într-o zi o stație de radioamplificare. Țăranii muncitori, printre care mulți tineri, au săpat gropi în care au fixat stîlpi dinainte aduși, au ajutat la întinderea sîrmelor și chiar la instalarea unor difuzoare. Acum comuna Rișculița răsună de cîntec și voie bună.

Corespondent
MIHAI FAUR

BOGĂȚIA LIVEZILOR

Livezile de pomi fructiferi constituie una din principalele bogății ale raionului Teleajen. Pentru a nu irosi fructele, gospodarii vin și le valorifică în cantități tot mai mari la centrele Agevacoopului. Din aceste fructe, la centrul din Vălenii de Munte s-au fabricat sub supravegherea specialiștilor Ion Miu și Margareta Georgescu 350 kg. dulceață de gutui, s-au pulpat peste 20.000 kg. gutui, 28.000 kg. mere, 26.000 kg. pere, 41.000 kg. coarne, 35.000 kg. prune și alte fructe, care vor fi trimise fabricilor de marmeladă din țară.

Corespondent
MARIA CONSTANTINESCU

UN CITITOR PASIONAT

Biblioteca sfatului popular raional Turda cuprinde cca. 17.700 volume de cărți beletristice, tehnice, ideologice, care sînt citite de peste 1.700 cititori.

Printre cititori se află și muncitorul Ion Trifoi, care abia în anii regimului democrat-popular a învățat să scrie și să citească. In cursul acestui an el a citit 47 volume din operele celor mai de seamă scriitori romîni și de peste hotare.

Corespondent
VICTOR SALZMAN

O bună inițiativă

O porțiune cam de vreo 5 km. din șoseaua care leagă comunele Cudalbi și Costache Negri din raionul Bujor, regiunea Galați, era stricată.

Din inițiativa comitetului organizației de bază U.T.M. din comuna Cudalbi, utemiștii de aci, sprijiniți de sfatul popular comunal, cu materialele necesare, prin muncă voluntară au nivelat această porțiune de șosea.

Acum transporturile se pot face în bune condițiuni. Printre utemiștii care s-au evidențiat în mod deosebit în această muncă, se numără și Serea Gheorghe, Vîrlan Constantin, directorul căminului cultural din comuna Cudalbi, Peneoaș Gheorghe, Damian Crăciun și alții.

Importanța arăturii de toamnă

Invățăminte de la Expoziția Agricolă Unională din Moscova

Prof. Pop Liviu
Institutul Agronomic Craiova.

Expoziția Agricolă Unională de la Moscova înfățișează marile realizări înfăptuite în agricultura Uniunii Sovietice. In pavilioanele expoziției sînt arătate metodele elaborate de oamenii de știință sovietici, de colhoznici, de lucrătorii din sovhozuri și S.M.T.-uri, pentru obținerea unei producții agricole, vegetale și animale îmbelșugate, precum și tractoarele și mașinile agricole folosite în agricultura sovietică.

Foarte numeroase sînt metodele și măsurile de sporire a producției agricole, prezentate în mod științific la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, care pot fi folosite cu succes și în agricultura țării noastre.

Ne vom opri aci asupra uneia din aceste măsuri, căreia în pavilionul „Agriculturii Generale" i se acordă o importanță deosebită. Este vorba de arăturile adînci.

Arăturile adînci prezintă o importanță deosebită în momentul de față pentru noi. Partidul și guvernul cheamă oamenii muncii de la sate să facă arături adînci pe o suprafață de cel puțin 4 milioane de hectare.

Importanța arăturii adînci de toamnă este arătată în standurile expoziției prin cifre foarte grăitoare, care demonstrează cum contribuie această lucrare la acumularea apei în pămînt, la îmbogățirea pămîntului în substanțe nutritive, la combaterea buruienilor precum și a numeroase insecte dăunătoare plantelor de cultură.

Cantitatea de apă (în tone) acumulată în timpul toamnei și iernii a fost găsită în primăvară pe adîncimea de 1 metru la podzolul înțelenit, astfel:

adîncimea arăturii	cantitatea de apă
14—16 cm.	1740 t/ ha.
20—22 cm.	2010 t/ ha.

Rezultă că o arătură mai adîncă de toamnă contribuie la reținerea în sol a unei cantități mai mari de apă.

Arătura adîncă contribuie de asemenea, datorită activării proceselor biologice și chimice, la îmbogățirea pămîntului în substanțe hrănitoare pentru plante.

Astfel, făcînd egală cu 100 cantitatea de substanțe asimilabile găsite în cazul arăturii normale (de 20-22 cm.), arătura adîncă a dus la sporirea considerabilă a producției de substanțe nutritive din pămînt așa cum se vede din tabloul de mai jos:

Adîncimea arăturii	cantitatea de azot și fosfor din sol în kg.	
	azot	fosfor
20—22 cm.	100	100
28—30 cm.	147	127

Buruienile sînt în mare măsură distruse cu ajutorul arăturii adînci. In expoziție, într-un tablou sugestiv, se arată cum în primăvară, pe un teren arat adînc în toamnă, au putut fi găsite la metru pătrat numai 64 buruieni răsăritene, în timp ce pe terenul arat superficial, numărul lor se ridică la 260.

Nu este neglijabilă nici măsura în care arăturile adînci contribuie la combaterea insectelor dăunătoare. Astfel, musca de Hessa (un dăunător important al păioaselor de toamnă) și insectele vătămătoare bumbacului au fost distruse în proporție însemnată.

Arătura adîncă mărește și eficacitatea diferitelor îngrășăminte ce se introduc în pămînt, așa cum se vede din următorul exemplu ce îl prezentăm mai jos pentru grîul de toamnă.

îngrășămîntul	producția de grîu în kg. ha. la o adîncime a arăturii de	
	17 cm.	22 cm.
bălegar 40 t/ha.	2050 kg.	2970 kg.
îngrășămînt verde plus îngrășămînt mineral fosfatic și potasic	2400 kg.	3040 kg.

Toate aceste acțiuni favorabile ale arăturii adînci duc la sporirea considerabilă a producției la hectar. Acest lucru este ilustrat la expoziție prin numeroase exemple din care desprindem doar cîteva:

Colhozul Kirov, raionul Koronovski, ținutul Krasnodar, situat într-o zonă de cernoziom, a obținut următoarele producții în funcție de adîncimea arăturii:

planta	adîncimea arăturii	
	20-22 cm.	28-30 cm.
grîu de toamnă	2500 kg.	2850 kg.
grîu de primăvară	1660 „	2460 „
sfeclă de zahăr	43.700 „	48.900 „

O stațiune experimentală din Ural situată pe podzol înțelenit a obținut de asemenea sporuri mari de producție la plantele însămînțate în arătură adîncă, față de cele însămînțate în arătură superficială.

planta	adîncimea arăturii	
	14—16 cm.	20—22 cm.
secară	2270 kg.	2480 kg.
ovăz	2160 „	2420 „
ierburi în primul an	3100 „	3500 „
ierburi în al doilea an	4900 „	5500 „
in pentru fuior	1370 „	1670 „
grîu de primăvară	2010 „	2480 „

Iată doar cîteva exemple culese de la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova care dovedesc că arătura adîncă duce la obținerea unor sporuri mari de recoltă.

Arătura adîncă executată toamna s-a arătat a fi la fel de importantă și în unitățile agricole din țara noastră, acolo unde ea este utilizată.

De aceea executarea arăturilor adînci pe suprafețe cît mai mari trebuie să fie în momentul de față una din preocupările principale ale mecanizatorilor, țăranilor muncitori, colectiviștilor, întovărășiților și cu gospodării individuale.

Note bibliografice

Pagini din lupta mișcării muncitorești din țara noastră *)

Trăim anii unor mari prefaceri sociale, ani în care în toate colțurile țării noastre înfloresc mlădițele unei vieți noi, se pun bazele orînduirii socialiste pentru care în anii grei ai regimului burghezo-moșieresc au luptat cu eroism cei mai buni fii ai poporului.

Măreața epopee a luptei clasei muncitoare din țara noastră pentru doborîrea orînduirii burghezo-moșierești, istoria luptelor maselor muncitoare sub conducerea partidului comuniștilor pentru făurirea unei vieți noi, exemplul activității conducătorilor mișcării muncitorești revoluționare, constituie pentru fiecare om al muncii din țara noastră un nesecat izvor de îmbărbătare, de forță, în lupta pentru triumful vieții noi.

Venind în sprijinul celor ce studiază istoria mișcării muncitorești din țara noastră, Editura de Stat pentru literatură politică a publicat de curînd prima lucrare în cadrul colecției „In ajutorul celor ce urmează cercurile de studiere a istoriei P.M.R." Elaborată de un colectiv al Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. lucrarea intitulată „Inceputul răspîndirii marxismului în Romînia" tratează cîteva episoade din lupta primelor cercuri revoluționare din țara noastră pentru crearea P.S.D.M.R., pentru întărirea și dezvoltarea mișcării muncitorești.

Lucrarea începe cu o succintă analiză a situației economico-politice de la sfîrșitul veacului trecut, arătînd cum, în acei ani dezvoltarea industriei, cucerirea unor puternice poziții în economia țării noastre de către capitalurile străine, dezvoltarea capitalismului în agricultura romînească au avut ca urmare creșterea numărului muncitorilor industriali, dezvoltarea proletariatului.

Creșterea numerică a proletariatului și intensificarea exploatării lui de către capitaliștii din țară și de peste hotare, precum și influența puternică a mișcării revoluționare a proletariatului rus, au dus la dezvoltarea conștiinței de clasă a muncitorimii și la intensificarea luptei lor.

Trecînd în revistă cîteva episoade din lupta mișcării muncitorești, lucrarea arată cum acțiunile tot mai organizate ale proletariatului pentru întemeierea unui partid muncitoresc au impus convocarea Congresului cluburilor din Romînia, congres la care s-a hotărît întemeierea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din Romînia.

Congresul este urmat de o perioadă de creștere a mișcării muncitorești. In anii următori au loc congresele II., III., IV. și V. ale P.S.D.M.R. Dar elementele burgheze liberale care acaparaseră conducerea partidului luptau din răsputeri pentru subordonarea mișcării muncitorești intereselor dezvoltării capitalismului în Romînia. In cadrul congreselor IV. și V, elementele burgheze oportuniste, sub pretextul mîrșav că partidul socialist n-ar avea nici un rost într-o țară cu un proletariat industrial așa puțin numeros și că liberalii ar reprezenta mai bine interesele muncitorilor, au trecut la o ofensivă directă pentru lichidarea deplină a partidului.

In continuare, lucrarea face o profundă analiză a cauzelor principale care au făcut posibilă mîrșava trădare din 1899 a elementelor burghezo-liberale cocoțate la conducerea P.S.D.M.R. Trecerea elementelor burghezo-liberale cu „arme și bagaje" în lagărul burgheziei, n-a putut însă împiedica dezvoltarea mișcării muncitorești din țara noastră.

In zilele acestea, cînd întreg poporul nostru se pregătește să întîmpine cel de al II-lea Congres al P.M.R., lucrarea „Inceputul răspîndirii marxismului în Romînia" precum și celelalte broșuri ce vor apare în curînd în cadrul colecției „In ajutorul celor ce urmează cercurile de studiere a istoriei P.M.R." oferă un minunat prilej tineretului nostru de a cunoaște trecutul de luptă pentru făurirea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare.

I. S.

*) „Inceputul răspîndirii marxismului în Romînia" — Editura de Stat pentru literatură politică.

Prin Cheile Turzii

Cheile Turzii — unul din locurile pitorești ale patriei noastre. Aici sosesc din toate colțurile țării nenumărați excursioniști care cercetează cu plăcere aceste „chei". Un operator cinematografic a ținut să înregistreze pe peliculă imagini dintr-o asemenea excursie. Vă prezentăm și noi două din acestea.

Din carnetul scriitorului

LA O CASĂ DE COPII

Haralamb Zincă

Intr-una din zilele călduroase ale lui august, trecînd printr-un parc din fosta cetate a Sibiului, mi-a fost dat să fac cunoștință cu un tînăr — Marin Ștefan. Ședea flăcăul acesta liniștit pe o bancă, citind la umbra unui castan frunzos o carte voluminoasă, cuiească cu litere rusești. Mai întîi — mărturisesc sincer — m-a atras spre el, tomul acela alcătuit din sute de pagini, (era un manual de construcții în metal), apoi fața ușor încordată a cititorului. Citea atent neluînd în seamă tîrcoalele pe care începusem să i le dau. In cele din urmă, m-am așezat lîngă el și, răbdător, am așteptat clipa pe care, spre satisfacția mea, am prins-o...

— Știi bine limba rusă? — am pornit eu pe neașteptate atacul profesional. Tînărul mi-a zîmbit timid, modest, și răspunsul, dat în șoaptă, abia l-am auzit.

— Studiez în Uniune... la Dniepropetrovsk. Sînt în ultimul an, așa că...

Răspunsul nu și l-a dus pînă la capăt; continua însă să-mi zîmbească tăcut, dîndu-mi să înțeleg că în cei patru ani de studiu izbutise să stăpînească satisfăcător limba rusă.

Și, din una în alta, discuția s-a legat cu ușurință, ca între doi vechi prieteni. Deodată — nici eu nu știu de ce — l-am întrebat:

— Și unde locuiești? Desigur cu părinții?

Marin Ștefan s-a uitat curios la mine; în clipa aceasta i-am zărit mai bine fața mică, palidă, ochii care, dincolo de vioiciune, trădau și multă amărăciune.

— Locuiesc acolo unde se vede firma aia mare, roșie...

Nu departe de banca noastră, peste drum de parc, am zărit o clădire înaltă, cu nelipsitul turn gotic, acoperită toată de frunzele verzi, mereu proaspete, ale iederei. Am mai zărit și firma: „Casa de copii școlari nr. 1 Sibiu".

— Nu înțeleg — am zis eu — locuiești la Casa de copii, ești cumva și pedagog?

— Nu, nu sînt pedagog!

— Atunci?

M-a privit iarăși vrînd parcă să descopere dintr-o dată dacă interesul meu este ori nu sincer.

— Nu, nu sînt pedagog...

Orfanul de la Boița

...Intre zidurile acestei case mi-am trăit anii copilăriei, ai adolescenței. De aici am plecat la studii, în Uniune... E casa mea... zilele vacanței mi le petrec tot aici... Și apoi — a continuat el, brusc, cu o pasiune pe care nu i-o bănuiam — vezi dumneata, aș putea pleca la Bușteni, ori la Sinaia, dar nu vreau... Vreau să fiu aici... vreau ca ceilalți copii, internați în Casă, să aibă în fața ochilor imaginea vie, limpede, a ceea ce pot deveni astăzi, ori mîine... ingineri, doctori, aviatori, strungari... într-un cuvînt, oameni.

Privirile i se aprinseseră de-o înflăcărare tinerească, iar pe obrajii supți se iviseră pete de roșeață...

— Copiii mă cunosc și cînd mă văd spun: „inginerul din Uniune". Și mulți vor să ajungă ca mine. Imi cer să le povestesc despre drumul meu prin viață și eu le povestesc...

Il ascultam cu emoție; înțelesesem că am în fața mea un tînăr care n-a cunoscut niciodată căldura părintească, care n-a strigat niciodată cu inima plină de bucurie cuvîntul: „mamă" și care n-a auzit niciodată mîngîietorul răspuns al mamei: „copilul meu, dragul mamei".

In clipele acelea am încercat să aflu cît mai multe date despre el, mai exact — cum ne exprimăm în terminologia noastră — să-l „descos", dar n-am izbutit. Viitorul inginer îmi ghicise intențiile:

— Văd că te interesează viața de la noi — mi-a luat-o el înainte — dacă ai vreme, vino diseară în mijlocul nostru... am să stau de vorbă cu o grupă de copii... Vino! am să te aștept...

Am răspuns invitației.

Marin Ștefan s-a ținut și el de cuvînt; m-a așteptat. Luîndu-mă de braț, m-a condus într-unul din dormitoarele Casei. La intrarea noastră, copiii s-au ridicat respectuos în picioare și, bineînțeles, au prins să mă iscodească. Erau mărișori și fețele lor, îmbujorate de o curiozitate copilărească, mă făceau să zîmbesc într-una. Puțin mai tîrziu am încremenit în ascultare, la rînd cu ceilalți...

Marin Ștefan povestea simplu, și ceea ce povestea îmi dezvăluia o lume necunoscută și impresionantă. Am aflat că tinerețea lui fericită de astăzi era altoită pe o copilărie mizeră, chinuită. De părinți nu-și mai amintea. Știa doar — și aceasta din spusele altora — că la vîrsta de trei ani fusese găsit umblînd prin gunoaie, cu pielea mîncată de rîie. Cineva a avut milă de copil și l-a predat orfelinatului de la Boița. La acest orfelinat — întreținut din „generozitatea" statului burghez — copiii umblau rupți, flămînzi, dîrdîiau de frig, dar învățau pe de rost „Tatăl nostru" și „Trăiască regele". Educatorii erau nervoși, nerăbdători, răi. Un asemenea „educator", care în orele libere citea Sfînta Scriptură, l-a bătut pe Marin Ștefan cu capul de podea, pînă ce i-a dat sîngele pe o ureche; și de atunci urechea i-a rămas suferindă...

— In toamna lui 44, după 23 August, — povestea prietenul meu — viața noastră, a copiilor, se făcuse și mai grea, de neîndurat. Directorul orfelinatului parcă turbase. Nu ne dădea de mîncare, ne flămînzea. Iar cînd ne răzbea foamea, deschidea poarta și ne spunea: „Hai, dracilor, vă e foame, duceți-vă să pașteți iarbă verde, buruieni!!" Și noi — de foame ce ne era — mîncam tot felul de buruieni. Alteori ne trimitea să furăm: „Vreți să mîncați, furați!" — ne îndemna el, care de fapt ne fura mîncarea de la gură... Viața noastră, dragi copii, s-a schimbat numai atunci cînd muncitorii au luat puterea țării în mîinile lor. Fără grija lor părintească — noi, cei de la Boița, am fi ajuns niște borfași, niște vagabonzi. Astăzi, putem să devenim ingineri, maiștri, oameni!... Ești bun și ascultător în școala elementară, treci în cea medie, ori tehnică. Ești bun la medie, intri la Universitate... Ești bun la Universitate, te trimit să studiezi în Uniune.

Am ascultat cu luare aminte tot ce-a povestit Marin Ștefan. A fost o seară de neuitat. La despărțire, strîngîndu-mi mîna, mi-a atras atenția:

— Se scrie puțin în presa noastră despre munca pedagogică într-o Casă de copii. De ce oare? Munca lor e grea, complicată, plină de conținut. Mai treci pe la noi... poate, cine știe, scrii ceva...

...Și Makarenko a fost chemat în ajutor...

Seceta din anul 1945 a adus cu sine foamete și molimă. Arșița pîrjolea ogoarele, iar tifosul exantematic mistuia viețile oamenilor. In zilele acestea, în flăcările febrei au pierit aproape în același timp, părinții lui Anastasoaie Dumitru — un copil care împlinise două primăveri. Puiul de moldovean a rămas orfan. Avea și el să se stingă în mizerie și foame, dacă echipele C.A.R.S.-ului nu l-ar fi cules din colbul drumului. Astfel, prin grija puterii populare, orfanul a ajuns într-o casă de copii preșcolari. Acolo a fost crescut cu grijă, iar cînd a împlinit șapte ani, a fost trecut, laolaltă cu alți tovarăși de joacă, la Casa de copii școlari din Sibiu. Băiețașul se împlinise binișor; avea părul bălai, pistrui pe nas, și ochii mari și verzi. Abecedarul nu i-a displăcut; învăța destul de bine. A promovat din clasă în clasă, iar pedagogii erau mulțumiți de el. Totuși, anul trecut, Anastasoaie Dumitru le-a dat puțin de furcă. Iată ce se întîmplase cu puiul nostru de moldovean...

...Intr-o după amiază, Anastasoaie dispare de la cămin. Este văzut intrînd prin magazine și făcînd tot felul de cumpărături; prăjituri, mere, portocale, bomboane. Cîțiva „prichindei" — din clasele inferioare — se țin după el, admirîndu-l. Anastasoaie nu le ignoră prezența; cu un adevărat aer părintesc, el le dăruiește din bunătățile cumpărate. Mai intră apoi într-un magazin de jucării și-și cumpără un trenuleț automat cu vagoane, cu care — puțin mai tîrziu — se joacă într-o grădină publică.

Intre timp, alți copii, neliniștiți de comportarea tovarășului lor, dau de veste directorului: *„Anastasoaie Dumitru are bani și cheltuiește... Vai, ce mult cheltuiește"*.

O clipă, știrea aceasta neașteptată îl descumpănește pe director: „De unde pînă unde bani la Anastasoaie?! Copilul ăsta nu mi-a făcut nici o poznă, ba dimpotrivă...!! Și acum?"

Cîteva ore mai tîrziu, cînd înserarea a început să învăluie orașul, elevul se înapoiază la internat. Este chemat imediat la director. Supus, el intră în cancelarie cu brațele încărcate de pungi, și se oprește în fața pedagogului, invitîndu-l parcă cu privirile: „Tovarășe director, nu luați și dumneavoastră o portocală, sînt tare bune, zău așa!".

Pedagogul se preface că nu-i pricepe îndemnul și-l întreabă sever:

— De unde ai luat bani să cumperi toate fleacurile astea?

Fără să ocolească adevărul, Anastasoaie răspunde imediat:

— I-am luat din buzunarul lui G. D. (G. D. a terminat școala elementară, a învățat o profesiune, lucrează într-o întreprindere, dar pînă la majorat continuă să fie tutelat de Casă).

Sinceritatea copilului îl bucură și-l întristează tot odată: „A mărturisit... dar a furat!".

— Cum de-ai făcut una ca asta? Știi doar foarte bine că G.D. și-a cîștigat banii muncind... muncind cu hărnicie... Știi că banii ăștia sînt banii lui pentru hrană, pentru îmbrăcăminte?

— Știu!

— Atunci, de ce i-ai furat?

Anastasoaie nu răspunde imediat; trec clipe grele, de tăcere; își dă seama de gravitatea acuzației; răspunde apoi, cu glasul inecat de plîns.

— De ce? De ce? Am să spun de ce. Apăi, spuneți și dumneavoastră, cînd... cînd o să am și eu un ban în buzunar... un ban în buzunarul meu... cînd?

Ultimele cuvinte ale școlarului se înfig dureros în mintea educatorului: „Aha... iată buba! Banii!... Atracția banilor!" Omul își stăpînește un oftat dureros:

— Bine, Anastasoaie, mai stăm noi de vorbă mîine dimineață — încheie directorul discuția. Acum du-te și explică-te cu G. D. Inapoiază-i banii care ți-au mai rămas.... și pungile astea cu fructe... sînt doar ale lui.

— Și trenulețul? — mai întreabă Anastasoaie.

— Și!

Școlarul părăsește abătut cancelaria, urmărit de ochii gînditori ai educatorului.

Noaptea aceasta a trecut greu pentru pedagog. Fapta lui Anastasoaie l-a tulburat; cuvintele acestuia „Cînd o să am și eu un ban în buzunar?" îi reveneau mereu în minte, frămîntîndu-l. A revăzut în gînd drumul prin viață al orfanului Anastasoaie Dumitru, conduita lui, după care l-a chemat într-ajutor pe Makarenko. A înțeles atunci că trebuie să-l ajute pe copil să se pătrundă de ideea că într-o societate a oamenilor muncii, banul nu poate fi cîștigat decît printr-o muncă cinstită, printr-un efort fizic ori intelectual. Deci, mai întîi de toate, Anastasoaie trebuie să îndrăgească munca... munca în folosul lui și al întregului colectiv.

In felul acesta, puțin cîte puțin, educatorul și-a înfiripat un plan de acțiune.

A doua zi, de dimineață, are loc următoarea discuție între școlar și pedagog:

— Anastasoaie, ai stat de vorbă cu G. D.?

— Da!

— Ce ți-a spus?

Copilul lasă capul în piept și răspunde în șoaptă:

— A spus că l-am cheltuit pe portocale salariul pe o săptămînă... dar trenulețul mi l-a lăsat.

— Șezi pe scaunul ăsta, — îl invită directorul.

Anastasoaie se așează tăcut pe un scaun, plimbîndu-și privirile întrebătoare pe fața directorului, iar la întrebarea acestuia, tresare.

— Și zi așa, vrei să ai un ban în buzunar? De ce nu răspunzi?

Roșind pînă-n vîrful urechilor, dă afirmativ din cap, mormăind:

— Da... Da...

— Bine! Ai să ai, dar mai întîi ai să fii nevoit să muncești așa cum muncește și G D. După lecții, în orele tale libere, ai să te duci la atelierul de saltele. (In cadrul gospodăriei anexe, școala are și un atelier de saltele). De fiecare saltea umplută, o să capeți un leu... Ei, ce zici, s-a făcut?

— S-a făcut — încuviințǎ școlarul aruncînd directorului priviri care însemnau: „O să vedeți ce știu eu să fac!"

Și Anastasoaie Dumitru, treptat, treptat, a îndrăgit munca; ideea că muncește pentru binele întregului colectiv a încolțit în sufletul său. Deveni din cale-afară de harnic. După un timp însă, munca la saltele l-a nemulțumit. A cerut o treabă mai complicată, ca de pildă, să i se încredințeze căruța și calul „Buby". (De numele calului, Anastasoaie este foarte nemulțumit). Directorul nu i-a refuzat dorința.

L-am văzut pe Anastasoaie, în zilele vacanței, stînd pe capra căruței și mînuindu-și calul cu seriozitate. Pornea la o treabă plină de răspundere: aprovizionarea cantinei. Cei mici se uitau cu jind după el.

Pentru hărnicia lui, adunarea Casei a hotărît să-i acorde un premiu în bani. Anastasoaie a mulțumit, dar n-a primit banii. De fața cu întreaga adunare, s-a adresat directorului, cu vocea puțin îngroșată:

— N-am nevoie, tovarășe director... puneți-i la economie...

De fapta lui din trecut, nimeni nu cutează să-i amintească. Numai el, din cînd în cînd, își mai aduce aminte. Atunci, roșind, se retrage lîngă „Buby" al său și începe să-l țesale cu foc, înciudat parcă.

O scrisoare a rămas fără răspuns

M-aș bucura foarte mult dacă printre cititorii însemnărilor de față s-ar găsi și mama școlarului Paul Perju — internat la această Casă de copii; ar avea să afle vești bune, liniștitoare, despre soarta copilului ei, pe care de mult l-a dat uitării.

Ar putea, de pildă, să afle că băiatul ei, Paul, s-a înălțat și s-a făcut băiat frumos; și că ceea ce atrage luarea aminte la el, sînt ochii lui visători, inteligenți. Da, l-am întîlnit, era de serviciu la cantină și-și servea cu respect tovarășii de școală.

Ar mai putea să afle că Paul este unul dintre cei mai buni elevi ai Casei de copii și că are o înclinație deosebită către cunoașterea literaturii; a citit și citește mult. Această înclinație a lui Paul Perju a ieșit la iveală într-una din zile, cînd profesoara și-a întrebat clasa: «Cine a citit „Mitrea Cocor"?» De, s-ar cuveni ca mama lui Perju să se bucure, căci singurul dintre „puștani" care citise cartea, fusese el. „Povestește colegilor tăi despre Mitrea Cocor!" — l-a îndemnat profesoara. Paul s-a ridicat și cu glasul sugrumat de emoție, a povestit frumos despre cartea maestrului Sadoveanu. A fost ascultat cu uimire. Din clipa aceea, toți au descoperit dragostea lui Perju pentru literatură. Aptitudinea lui a început să fie stimulată. De multe ori poate fi auzit spunînd educatorului: „Cartea X nu se găsește în bibliotecă, aș vrea s-o citesc", iar acesta are grijă să i-o procure la vreme.

Pentru calitățile sale, Paul Perju este stimat și iubit de colegii săi de învățătură, deși în vara anului acesta era cît p-aci să intre în conflict cu ei. Ce se întîmplase? Lui Perju i s-a făcut deodată dor de mama, de casa părintească, pe care foarte vag și-o mai amintește. Sub apăsarea acestor frămîntări, a născocit un plan... „Va fugi... va fugi la București, la mama!". Sub un pretext oarecare, și-a făcut rost de hainele sale de sărbătoare și era gata-gata ca planul să-i izbutească. Tovarășii lui însă l-au oprit la vreme. Paul a fost chemat la educator și întrebat:

— Unde ai vrut să fugi?

— La București, — a răspuns el, — la mama, mi-e dor de ea... e vacanță doar...

Ochii frumoși, visători, ai școlarului s-au umplut de lacrimi. Pedagogul l-a lăsat să se liniștească și, înțelegîndu-i dorința, l-a sfătuit:

— Bine, Perjule, spui că vrei să pleci? Atunci, hai să rînduim așa lucrurile încît să iasă bine. In primul rînd, trebuie s-o întrebăm pe mama ta dacă te poate găzdui în timpul vacanței, înțelegi? Dacă înțelegi, uite, eu propun să-i scriem. Scriu eu o carte poștală și scrii și tu una... Dacă o să răspundă afirmativ, te vom pregăti noi de plecare...

O, ce mult s-a bucurat Paul de minunata idee a educatorului! Cărțile poștale au fost scrise pe loc. Pedagogul scria la o masă, iar el la alta. Scriind, Paul se și vedea la București, alături de mama sa și inima i se umplea de bucurie. Apoi, a alergat într-un suflet la poșta din apropiere.

Incepeau clipele grele ale așteptării; a trecut o zi, două, o săptămînă... o lună, apoi alta, dar la chemarea fierbinte a copilului, mama a rămas nepăsătoare.

Da, m-ar bucura dacă printre cititorii însemnărilor de față s-ar găsi și mama lui Perju Paul. Aș îndrăzni să-i spun că n-a procedat bine, că oricare ar fi fost situația ei, ar fi trebuit să răspundă. Paul ar fi înțeles, căci e un băiat inteligent, cu ochii visători... Și i-aș mai spune că ultima oară l-am văzut pe Paul șezînd într-un colț al curții, cufundat în lectura unei cărți... citea cu înfrigurare, căutînd parcă răspunsul după care tînjea.

Da, tovarășe Perju, scrie-i, nici acum nu-i prea tîrziu!

Au strîns 14.600 kg. fier vechi

La inițiativa comitetului organizației U.T.M. de la Uzinele „Vasile Roaită" din București, tinerii din secții și ateliere au strîns prin muncă voluntară în ultimile două luni 14.600 kg. fier vechi.

Tinerii au muncit cu drag la strîngerea fierului vechi. Dintre ei s-au evidențiat Moise Ernest, Gheorghe Chilianu, Stelian Gîlcescu de la atelierul turnătorie, Nicolae Iliescu, Ion Perianu și mulți alții. Acțiunea de strîngere a fierului vechi se desfășoară și mai departe cu aceeași intensitate.

Corespondent
I. MINCU

Prin muncă voluntară au construit stăvilarul

Moara din comuna Ideciu de Jos, raionul Reghin nu funcționa; țăranii muncitori erau nevoiți să macine la morile din comunele vecine. Pentru punerea în funcțiune a morii era nevoie însă de construirea unui stăvilar; cel vechi fusese smuls de apele Mureșului.

Organizația de bază U.T.M. din această comună a discutat felul în care tineretul putea contribui la rezolvarea mai grabnică a acestei probleme.

Hotărîrea luată era clară: în prima duminică, prin muncă voluntară, tineretul va construi stăvilarul.

Cei 20 de tineri au muncit pe întrecute timp de 6 ore și l-au construit.

E greu de precizat cine anume s-a evidențiat în mod deosebit la această acțiune. Așa cum a muncit Moraru Vasile și Cîmpeanu Ion, a muncit și Radu A., Cîmpeanu S., Mircea M. cît și ceilalți tineri.

Corespondent
ION LEPRICH

Adăposturi noi pentru vite

La începutul campaniei agricole de toamnă, comitetul raional U.T.M. Caransebeș s-a angajat să mobilizeze tineretul la construirea prin muncă voluntară a 8 pătule noi și la repararea celor existente. Acest angajament a fost realizat. S-au evidențiat tinerii din cadrul organizațiilor de bază U.T.M de la Intreprinderile I.F.E.T. și I.F.I.L.-Zăvoiu. Acum, în cele 8 pătule noi și în cele 2 care au fost reparate, se depozitează în condiții bune porumbul nou cules.

Corespondent
NICOLAE PIRVU

Un început bun dar... numai un început

Pe marginea activității comisiei regionale Baia Mare a concursului „Iubiți cartea”

La fel ca în multe alte părți și în regiunea Baia Mare vestea organizării unui concurs cu caracter permanent pentru citirea literaturii de către tineret a stîrnit entuziasm în rîndurile tineretului și nu numai ale tineretului.

Incă din primele zile după apariția hotărîrii privitoare la organizarea concursului „Iubiți cartea“, comitetul regional U.T.M. împreună cu celelalte organe regionale interesate au luat unele măsuri necesare pentru organizarea concursului în cuprinsul regiunii. Perioada de început a muncii în acest domeniu poate fi caracterizată ca o perioadă de preocupare activă, pornită de comisia regională și continuată — în mare parte — pînă în unitățile de bază (întreprinderi, sate, comune etc.). Urmarea a fost că s-au constituit comisiile regionale, raionale, orășenești și peste 400 comisii locale menite să se îngrijească de organizarea concursului; s-au instruit activiști U.T.M. și mulți dintre responsabilii culturali din comitetele organizațiilor de bază U.T.M., îndrumători culturali, directori de cămine culturale și bibliotecari; s-au luat unele măsuri de organizare a agitației vizuale în sprijinirea concursului și s-a început prelucrarea Hotărîrii în adunări deschise ale organizației de bază U.T.M. Ca rezultat mii de tineri și-au manifestat dorința de a se număra printre concurenți fiind înscriși ca participanți, iar în unele locuri — din păcate puține la număr — tinerii au și început lectura cărților indicate în listele bibliografice. Pînă aici, lucrurile par a fi „în ordine“ — la prima vedere...

„Foc de paie”

Poporul nostru are această zicală care caracterizează de minune pe cei care „se aprind“ nevoie mare — la început, pentru ca apoi „să se răcească“ tot așa de repede — nu după mult timp. Entuziasmul cu care au început — dar n-au continuat — treaba, tovarășii însărcinați cu organizarea concursului în regiunea Baia Mare, poate fi asemuit — fără teama de a greși — cu focul de paie.

Tovarășii din comisia regională Baia Mare pentru organizarea concursului, s-au mulțumit să ia doar primele măsuri — să facă începutul, „pierzîndu-și“ entuziasmul pe drum.

Era și este necesar ca începutul să fie dus la bun sfîrșit, mai bine zis să fie continuat cu tot atîta consecvență, dacă nu cu mai multă perseverență. Era și este necesar acest lucru, cu atît mai mult cu cît nu este vorba de o „campanie“, știut fiind faptul că acest concurs are un caracter permanent, că menirea lui este de a atrage din ce în ce mai mult mase tot mai largi de tineri pentru a-și face din cărți tovarăși, povățuitori nedespărțiți.

Pentru aceasta însă, ar fi fost nevoie ca munca să fie continuată mai intens, în deosebi după înscrierea participanților la concurs. Pentru că nu-i de ajuns să realizezi doar înscrierea atîtor mii de participanți și să nu te mai interesezi de antrenarea lor ca să-și atingă țelul principal pentru care s-au înscris: citirea cărților obligatorii și a celor la alegere din listele bibliografice ale concursului.

A nu te interesa de această latură a concursului, înseamnă a da dovadă de neînțelegere a faptului că menirea concursului „Iubiți cartea“ este tocmai de a contribui într-o măsură foarte însemnată la munca de educație comunistă a tineretului. Nu poate fi apreciată corespunzătoare situația care exista, de pildă, la biblioteca raională Negrești unde din 66 de tineri înscriși la concurs, doar 10 citeau cărți din cele indicate, sau cea de la biblioteca sătească din comuna Medieșu Aurit, unde doar 5 tineri citeau cărțile prevăzute din 42 înscriși. Iar aceste două exemple — din păcate — nu erau singurele în regiune.

In loc să-și îndrepte atenția spre mobilizarea activiștilor U.T.M., ai sindicatelor, ai sfatului popular, pentru a da ajutor concret, pe teren comisiilor locale, tovarășii din comisia regională s-au mulțumit doar cu „începutul“, așteptînd ca lucrurile „să meargă de la sine“. Și doar asta era principalul în continuarea acțiunii începute: ajutorul ce trebuia dat comisiilor locale din întreprinderi, sate, școli etc. pentru ca acestea să ducă o muncă susținută, permanentă, plină de conținut, nu numai pentru înscrierea tinerilor ca participanți în concurs, dar mai ales pentru a-i ajuta să citească cu continuitate cărțile indicate, în deosebi să rețină esențialul din cele citite, învățămintele de preț care să le folosească în întreaga lor muncă și comportare în viață, în formarea caracterului lor, a concepției despre viață, în îmbogățirea nivelului lor cultural.

In mod concret s-a dovedit că nu e vorba numai acuma de lipsă de continuitate în muncă, dar că nici măsurile luate la început, n-au fost duse pînă la capăt. Există încă numeroase locuri în care tinerii n-au aflat despre concurs, sau dacă au aflat, nu se îngrijește nimeni de îndrumarea și antrenarea lor în cadrul concursului. In raioanele Satu Mare și Sighet sînt încă multe sate și comune în care nici pînă acum n-au fost create comisiile locale pentru concurs.

Chiar în multe locuri unde s-au organizat comisiile la sate, s-a dus o muncă slabă, superficială de popularizare a concursului, neglijîndu-se tocmai atragerea masei de tineri țărani muncitori în cadrul concursului. In comuna Halmeu, din 70 înscriși, doar 19 sînt muncitori și țărani muncitori, în comuna Rona din 18 înscriși doar 2 sînt țărani muncitori, iar în comuna Giulești din 22 înscriși nu este nici unul țăran muncitor. Asta dovedește că s-a neglijat în mod nepermis munca de atragere a tinerilor țărani muncitori ca participanți la concurs, că tovarășii s-au mulțumit să aibă ca participanți doar tinerii învățători și alți lucrători din aparatul sfaturilor populare comunale.

Vorbind despre activitatea comisiei regionale, trebuie spus că în cele patru ședințe ținute de la constituire, niciodată nu s-au putut aduna toți membrii comisiei. A excelat în „suplinirl“ tov. Șchiopu din partea secției de învățămînt a sfatului popular regional, care de fiecare dată a trimis alt „reprezentant“ — urmarea fiind că n-a luat măsurile cuvenite pentru îndrumarea cadrelor didactice să participe la pregătirea și desfășurarea concursului, știut fiind faptul că ele pot și trebuie să dea un ajutor prețios în deosebi la sate.

Așa stînd lucrurile, comisiile raionale și orășenești, nefiind controlate și îndrumate în mod concret și continuu, și-au organizat munca formal, unii tovarăși neștiind măcar că fac parte din ele (de pildă responsabilul librăriei din orașul Baia Mare).

Una din măsurile ce se impuneau a fi luate încă de la început și anume asigurarea stocurilor de cărți în biblioteci necesare pentru concurs, a fost neglijată, cu toate că s-ar fi putut rezolva această problemă în multe locuri, cu posibilitățl locale. E adevărat că într-un număr de biblioteci încă nu se găsesc unele cărți indicate în listele bibliografice, dar tot atît de adevărat e că repartizarea lor făcîndu-se la întîmplare, găsești la unele biblioteci stocuri însemnate dintr-o carte în timp ce la altele lipsește cu desăvîrșire.

Concursul „Iubiți cartea” este permanent și munca trebuie dusă la fel

Din cele arătate mai sus se pot trage anumite concluzii valabile nu numai pentru regiunea Baia Mare, ci și pentru alte regiuni.

In primul rînd, trebuie știut că acest concurs fiind permanent, munca organelor și organizațiilor U.T.M. și a celorlalte organe interesate, trebuie dusă permanent, atît pentru popularizarea concursului, cît, mai ales, pentru atragerea tinerilor nu numai ca „figuranți“ în evidența participanților ci ca cititori activi, sîrguincioși. In acest sens, comisiile locale din întreprinderi, sate, școli, trebuiesc ajutate permanent pentru a iniția acțiuni variate ca formă pentru popularizarea concursului, a cărților prevăzute în listele bibliografice, a celor mai activi cititori, pentru atragerea în concurs a celor mai largi mase ale tineretului, dar mai ales pentru îndrumarea participanților să citească volumele indicate, pentru a desprinde din cele citite învățămintele esențiale.

Nu trebuie scăpată din vedere nici un moment însemnătatea ce o are concursul „Iubiți cartea“ ca mijloc puternic în educarea tineretului. Posibilități există, cadre de asemenea. E nevoie de mai multă inițiativă și perseverență. Tinerii sînt dornici să participe la recenzii, la discuții despre cărți, la serate literare cu temă, dar asemenea acțiuni și multe altele, trebuie organizate. De ce n-ar continua tovarășii de la Baia Mare să organizeze asemenea acțiuni foarte agreate de tineret — cum a fost, de pildă, întîlnirea scriitorului A. G. Vaida cu cititorii tineri?!

Gazete de perete există, vitrine la librării de asemenea, în multe locuri stații de radioficare, adunări și reuniuni ale tineretului se organizează destul de des, așa că sînt numeroase posibilități de organizare a muncii propagandistice în sprijinul concursului.

Este necesar, însă, ca tovarășii din comisiile de concurs regionale, raionale și orășenești să înceapă a munci activ, cît mai mult pe teren, ajutînd în mod concret comisiile locale care au mare nevoie de acest sprijin mai ales acum la început de drum în munca lor. Să înceteze deci cu autoliniștirea provocată de „cunoașterea situației“, doar din rapoarte și relatări telefonice.

In al treilea rînd, lipsa unor cărți pentru concurs din unele biblioteci — mai ales la sate — nu trebuie luată ca paravan pentru motivarea inactivității. Pe baza cunoașterii situației cărților din biblioteci, se poate organiza cu sprijinul secțiilor culturale ale sfaturilor populare raionale, împrumuturi între biblioteci, o mai justă repartizare a cărților — luîndu-le, de acolo unde stau în stocuri și repartizîndu-le acolo unde lipsesc. Organizațiile U.T.M. pot și trebuie să mobilizeze cît mai mulți tineri — începînd cu cei mai activi cititori — pentru a-și crea biblioteci personale, pentru a ajuta bibliotecarii să organizeze strîngerea la timp a cărților date la cititori, înapoierea lor în bună stare.

Ministerul Culturii poate veni mai mult în ajutorul înzestrării bibliotecilor cu cărțile prevăzute în concurs complectînd măsurile luate pentru reeditarea acelor cărți care s-au epuizat.

Direcția Generală a Radiodifuziunii, în cadrul programelor radiodifuzate, consacră emisiuni menite să sprijine concursul „Iubiți cartea“. Asemenea emisiuni trebuie folosite de comisiile de organizare a concursului organizînd audierea lor în colectiv de către participanții la concurs.

Organelor și organizațiilor U.T.M. le revine însă principala răspundere în buna organizare și desfășurare a concursului și de aceea este necesar să organizeze munca nu pe campanii, nu în salturi, ci în mod permanent din ce în ce mai bine, folosind necontenit propria experiență și experiența altora, pentru a face din fiecare tînăr participant la concurs un cititor activ, un om însetat să soarbă din slovele cărților cultura, știința, învățăminte de preț, folositoare în formarea sa ca om înaintat. Concursul „Iubiți cartea“ constituie un ajutor de cel mai mare preț pus la îndemîna organizațiilor U.T.M. pentru a le folosi ca mijloc însemnat în educația comunistă a tineretului.

RICA DUMITRESCU

A apărut nr. 11 din seria B,

„Gazeta Matematică și Fizică”

publicație lunară pentru tineret, pe luna noiembrie 1955 cu următorul cuprins:

— Pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie;

— Din istoria dezvoltării matematicii și a metodelor ei de lucru, de Acad. prof. univ Alexandru Myller;

— Rezolvarea și discuția geometrică a unei ecuații trigonometrice, de Emil Morțun, profesor emerit al R.P.R.;

— Ultrasunetele și aplicațiile lor, de A. Vogel;

— Probleme date la admiterea în institute tehnice în august 1955;

— Probleme rezolvate;

— Probleme propuse pentru elevii din învățămîntul mediu;

— Exerciții și probleme propuse pentru elevii școlilor de 7 ani;

— Olimpiada de matematică și fizică 1955-56 (programa analitică a fiecărei etape și clase, pentru elevii școlilor medii, clasele VIII, IX și X, ai școlilor tehnice de maeștri, ai școlilor profesionale, ai școlilor pedagogice de învățători și ai școlilor tehnice);

— „Olimpiada Tinerilor Matematicieni și Fizicieni 1955-56“ pentru elevii claselor V, VI și VII (enunțurile etapei 1-a, cuprinzînd cîte zece probleme pentru fiecare clasă);

— Rubrica rezolvitorilor de probleme.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești Nr. 45 (366)

Cuprinde:

*** Cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Raportul prezentat de tovarășul L. M. Kaganovici la 6 noiembrie 1955 în cadrul ședinței festive a Sovietului din Moscova.

*** Oamenii muncii din lumea întreagă au sărbătorit în mod solemn a 38-a aniversare a Marii Revoluții din Octombrie.

Maurice Thorez: Pentru schimbarea politicii, schimbare dorită de țară.

Palmiro Togliatti: Femeile comuniste în lupta pentru înnoirea societății italiene.

Nicolae Ceaușescu: Socialismul și pacea sînt de nedespărțit.

Dionisio Encina: Adevărul despre U.R.S.S. pătrunde în toate țările Americii Latine.

Jan Marek: Note politice: „Raidurile“ rasiste din Uniunea Sud-Africană.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

Jurnal artistic „LEANA”

Fără îndoială că în colhozul „Viață nouă“ există numeroase tinere talente. Acest lucru l-a apreciat și juriul chemat să urmărească producțiile tinerilor artiști amatori. Tocmai de aceea s-a hotărît să fie înmînate celor mai talentați interpreți ai cîntecelor și dansurilor populare moldovenești diplome: „Să fim primiți în muncă, primiți la concurs!“.

Văzîndu-i pe scenă, cîntînd și dansînd — astfel facem cunoștință cu eroii noului film în culori „Leana“, producție a Studioului „Maxim Gorki“ din Moscova.

Toate ar fi fost bune, dacă toți tinerii care și-au afirmat posibilitățile în cadrul concursului artistic ar fi îndeplinit și prima condiție pentru a primi diploma, să fie primiți în muncă. Dacă lucrurile ar fi stat astfel, Stepan Vasilievici, președintele colhozului, nu ar fi avut nimic de spus și cu bucurie și-ar fi dat avizul său pentru decernarea diplomelor. Dar vezi, lucrurile nu stau chiar așa. Cei trei flăcăi, Andrei, Alioșa și Grișa, talentați fără îndoială în interpretarea cîntecelor populare, nu au prea arătat sîrguință în munca lor de zi cu zi. De aceea președintele gospodăriei a hotărît să păstreze diplomele pe care ei le-au primit și să le înmîneze într-o ședință festivă în colhoz, numai atunci cînd tinerii le vor merita pe deplin. De aici se vor trage toate peripețiile hazlii prin care trec cei trei eroi, care — simțindu-se ofensați — refuză să mai activeze pe tărîm cultural.

Dar dacă ar fi doar atît...

O seamă de alte întîmplări comice vor urma acestui incident, și, desigur, aici are un cuvînt de spus și Leana — eroina filmului. Nu vă povestim însă mai mult, pentru ca să le puteți gusta singuri — atunci cînd veți vedea filmul.

Sărbătorirea maestrului Mihail Sadoveanu de către Academia R. P. R.

Vineri după amiază, Academia Republicii Populare Romîne a ținut o ședință solemnă închinată sărbătoririi academicianului Mihail Sadoveanu cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani.

La ședința solemnă au participat tovarășii: **Alexandru Moghioroș**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **Simion Bughici**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **Constanța Crăciun**, ministrul Culturii, acad. **Ilie Murgulescu**, ministrul Invățămîntului, **Constantin Prisnea**, prim locțiitor al ministrului Culturii, academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., cercetători ai institutelor Academiei R.P.R., scriitori, oameni de artă și cultură, oameni ai muncii, studenți.

In prezidiu au luat loc academicienii **C. I. Parhon**, președinte de onoare al Academiei R.P.R., **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R., **Ștefan Milcu, Barbu Lăzăreanu, I. S. Gheorghiu, Mihail Ralea, Iorgu Iordan, Mihai Beniuc, Zaharia Stancu.**

Ședința a fost deschisă de acad. prof. C. I. Parhon.

„Avem astăzi în Academia Republicii Populare Romîne o zi de sărbătoare — a spus vorbitorul. Opera lui Mihail Sadoveanu adaugă o nouă strălucire tezaurului culturii noastre naționale și îmbogățește cultura universală. Această strălucire se revarsă din plin asupra țării și Academiei noastre.

Adresîndu-se sărbătoritului acad. prof. C. I. Parhon a spus: „Academia Republicii Populare Romîne vă felicită pentru înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, vă mulțumește cu căldură pentru întreaga activitate desfășurată pentru dezvoltarea instituției noastre și vă urează sănătate și viață îndelungată și rodnică spre binele poporului nostru pe care îl iubiți atît“.

Acad. Tudor Vianu a prezentat apoi comunicarea „Mihail Sadoveanu la 75 de ani“. Maestrul Mihail Sadoveanu — a spus printre altele vorbitorul — a dus la perfecțiune narațiunea istorică, reprezentarea vieții populare, evocarea întregii naturi romînești. A făcut aceasta cu o imensă putere poetică în forme de expresie pure, într-o operă de fecunditate fără precedent. El a dat un sens luptător creației sale și ne-a instruit prin înțelepciune și umanitate, creînd o galerie de înalte tipuri omenești. Este deci drept a spune că, în epoca următoare lui Eminescu și Caragiale, Mihail Sadoveanu a fost și continuă să fie cel mai mare scriitor romîn.

Luînd cuvîntul acad. Zaharia Stancu a subliniat adînca legătură a marelui creator cu poporul său. „Maestrul nostru iubit — a spus acad. Zaharia Stancu — ne este tuturor exemplu de desăvîrșit devotament către cei ce muncesc, exemplu de desăvîrșit devotament poporului nostru. El ne dă nouă tuturor, exemplul unei vieți luminoase, închinată în întregime muncii și luptei dusă fără odihnă pentru cîștigarea fericirii și a păcii de către cei mulți“.

In cuvîntul său, acad prof. dr. N. Gh. Lupu membru al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a spus între altele:

„Luptătorii pentru pace din țara noastră iau parte cu o nespusă bucurie la sărbătorirea academicianului Mihail Sadoveanu, fruntaș stimat și iubit al mișcării pentru pace din țara noastră, eminent militant al mișcării mondiale pentru pace.

Viața și activitatea acad Mihail Sadoveanu pe tărîmul literaturii și vieții obștești, opera sa bogată, puternică, plină de omenie, servesc cauzei comune a omenirii, măreților ei idealuri“.

Acad. prof. Traian Săvulescu a spus printre altele:

„Mihail Sadoveanu este un deschizător al drumului spre realismul socialist, generos și bogat în conținut ideologic. Ne bucurăm să constatăm că înafară de Mitrea Cocor, în literatura noastră trăiesc mulți eroi pozitivi, muncitori, țărani, intelectuali și tehnicieni progresiști.

La 75 de ani, Sadoveanu a atins culmea pe care nu a atins-o încă nici un scriitor romîn Scriitorii, artiștii, oamenii de știință, fac acum cerc în jurul lui. Pe fîșia de lumină pe care ai revărsat-o, scumpe coleg, — a spus în încheiere acad. prof. Traian Săvulescu — luceferi noi ai literaturii se vor urca, ca și dumneata, către slavă“.

Tuturor le-a răspuns maestrul Mihail Sadoveanu.

„Țin încă odată — a spus sărbătoritul — să mulțumesc Partidului Muncitoresc Romîn, guvernului și Academiei R.P.R. pentru cinstea ce mi-au făcut-o, pentru toate cuvintele bune și prietenești care mi-au fost adresate. Socotesc că datoria mea este să merg înainte, cu puterile pe care le am“.

Maestrul Mihail Sadoveanu a fost apoi felicitat călduros de toți cei prezenți.

Zilele prieteniei romîno-franceze

In Capitală și în alte orașe din țară se vor desfășura între 15 și 30 noiembrie „Zilele prieteniei romîno-franceze“, sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La Muzeul de artă al R.P.R. se va deschide o expoziție de pictură, sculptură și artă grafică franceză. Va avea loc de asemenea o „Zi a cărții franceze“ și se vor ține conferințe despre cultura franceză. Mai multe programe muzicale vor fi închinate zilelor prieteniei romîno-franceze.

Pe scenele teatrelor de operă din țară vor fi prezentate opere ale compozitorilor francezi. Opera „Lakmé“ de Delibes va fi reprezentată la București și la Cluj, iar opera „Carmen“ de Bizet pe scenele Operei de Stat din Timișoara și Operei Maghiare de Stat din Cluj.

Vor fi prezentate de asemenea piese ale dramaturgilor francezi. Teatrul Armatei din Capitală va prezenta cu acest prilej piesa „Nunta lui Figaro“ de Beaumarchais. Teatrul Maghiar din Cluj prezintă piesa „Cyrano de Bergerac“ de Edmond Rostand, iar pe scena Teatrului German de Stat din Timișoara se va juca piesa „Bolnavul închipuit“ de Molière.

In aceeași perioadă în Franța se vor desfășura „Zile ale prieteniei franco-romîne“, organizate de Asociația de prietenie Franța-Romînia. La Paris va avea loc cu acest prilej o seară artistică romînească unde se vor citi texte din literatura noastră și vor fi interpretate lucrări muzicale și scene din piese de teatru romînești. Va avea loc de asemenea o conferință despre învățămîntul în R.P.R., se va deschide o expoziție de covoare și ceramică romînească, o expoziție a cărții romînești, precum și mai multe expoziții volante cu imagini din țara noastră.

INFORMAȚII

Casa Prieteniei Romîno-Sovietice anunță pentru sîmbătă 12 noiembrie ora 18,30, simpozionul cu tema: „10 ani de la înființarea Federației Mondiale a Tineretului Democrat“.

Vor lua cuvîntul: prof. univ. Florența Rusu, decanul Facultății de Istorie a Universității „C. I. Parhon“, B. Bereanu, aspirant la Institutul de matematici al Academiei R.P.R. și o studentă străină care învață în țara noastră.

Va rula apoi filmul „Puterea dragostei“.

„BĂRBAT CU TACT”

— Portret satiric —

Frazele „Bărbatului cu tact“ conțin întotdeauna o critică severă și o recunoaștere a capacității, un avertisment și o aluzie la vechimea în cîmpul muncii.

— Ai vorbit mizerabil tovarășe...

Ca să nu mă demobilizeze în muncă, după critica severă aduce vorba despre capacitatea și vechimea mea;

— Mă miră că dumneata, cadru vechi, tovarăș de-al nostru ridicat politicește, fruntaș de atîtea ori...

După recunoașterea capacității, brusc, avertismentul:

— Să știi că-i pentru ultima oară, tovarășe...

După ce lăsă suficient timp să fermenteze avertismentul în conștiința mea, continuă și mai decis:

— Tocmai dumneata, ridicat din rîndul muncitorilor, înzestrat cu acel bun simț popular?!... Ce să mai zicem atunci de simplii sindicaliști? Vorbești cu o femeie la telefon din provincie și nici măcar nu-i spui, bună-seara sau ce mai faci... Oricum, politețea nu e un obicei mic burghez... Pune-te în situația femeii ăștia. Ce-o să zică? Mă desconsideră...

— Politețea asta ar fi costat 6 lei din bugetul ministerului.

„Bărbatul cu tact“ hotărî din motive tactice să nu analizeze deocamdată semnificația morală a răspunsului meu, să se ocupe numai de latura sa practică.

— De ce șase lei tovarășe? Fals... Bună-seara sînt două cuvinte, nu? — o luă el calm și metodic. In hol există un afiș care prevede o reducere după orele 20. Da, sau nu? Ar fi costat deci numai 5 lei...

— Din bugetul statului...

Criticînd pe alții se lăuda pe sine. Orice critică severă era în același timp o aluzie la meritele sale.

— Și chiar de ar fi costat un milion de lei și tot nu e mult cînd e vorba de un suflet... Mă, tu știi măcar ce e un suflet?

— Un salariat, am șoptit eu buimac, așa, la întîmplare.

— Un salariat, ai? — urlă scîrbit „Bărbatul cu tact“. Ce expresie administrativă. E un om, nu un salariat!... Așa te porți c-un om? Muncești c-un om cot la cot trei ani de zile și nu-i dai măcar bună dimineața!

— Sîntem în deplasare! căutai eu să-l readuc la realitate.

— In deplasare?!... — mormăi disprețuitor „Bărbatul cu tact“. Și ce, în deplasare se suspendă politețea? Cînd părăsim Bucureștiul, gata, adio morala proletară, adio politețe...

— Am vrut să fac economie...

— Economii? — urlă scîrbit pentru a treia oară „Bărbatul cu tact“. Economii se fac la combustibil, nu în dauna politeții!...

— O stimez profund pe tovarășa stenografă; iarna trecută i-am cărat cota de lemne de la depozit. Cînd vorbim cu Bucureștiul de aici, de la Satu Mare ce rost au politețurile? La București mă duc și-i sărut mîna în fiecare dimineață, dar în deplasare, se schimbă problema... Costă din bugetul întreprinderii...

— Costă?!... Cum poți să fii așa de meschin? Dumneata n-ai leafă? Și-apoi trebuie analizată problema și din punct de vedere tactic... Politețea asta ți-ar fi prins bine mai tîrziu într-o oarecare situație... Cine știe... cine știe...

„Bărbatul cu tact“ temîndu-se că l-a luat gura pe dinainte hotărî să vorbească deschis, ca unui viitor discipol.

— Dumneata ești băiat bun, ai șanse să ajungi departe... Ai devotament, ai entuziasm, ai vechime... Mă rog, tot ce-ți trebuie... Dar să lăsăm asta... Dumneata ești modest... Admit. Poate să-ți prindă bine și modestia la ceva... Nu mă bag în planurile dumitale de viitor. Iți lipsește însă fundamentul: n-ai picșor de tact, tovarășe, nu știi să lucrezi cu oamenii. Te strîmbai cînd eu îți spuneam: „Dă-i bună-seara bietei femei“. Trebuie să înțelegi psihologia tovarășului subaltern... Pune-te în situația lui. Ce mult înseamnă pentru el o vorbă bună, o simplă bună-dimineața, chiar! Ce, pierzi ceva? E subaltern, admit, dar și el are o inimă, aspirații, orgoliu, demnitate, o logodnică, pretenții... Să nu crezi că n-are și el viața lui personală... La o scară mai mică, evident, dar totuși o are... Politețea noastră îl mobilizează în muncă... Nu putem să-l lipsim de această bucurie... E dreptul lui!

A doua zi dimineața, „Bărbatul cu tact“ descoperi o deficiență: achiziționasem mai multă materie primă decît avea nevoie instituția noastră.

— Ce facem? Care-i soluția?

Intrebarea nu se referea la materia primă achiziționată fără noimă, ci la situația noastră de salariați.

Discipol fără talent, mă luă gura pe dinainte:

— Să mergem la direcțiune, să ne spovedim... Am făcut-o lată, am făcut-o...

Subșeful se uită la mine într-un fel ciudat, ca la un om picat din cer.

— Autocritica? N-ai picșor de strategie tovarășe... Autocritica n-are ce căuta în prezenta situație... In altă situație, nu te contrazic, poate că era o soluție... Un surplus de sinceritate s-ar fi dovedit folositor...

Desen de CIK DAMADIAN

Se uita țintă în ochii mei și mă avertiza:

— Iți dai seama ce-ar însemna o autocritică în cazul de față? O gafă... Faliment... Intreprinderea mai are încă nevoie de noi... Se apropie de mine și mă mîngîie.

— Și de dumneata are nevoie întreprinderea.

— Evident, — aprobai eu cu mîndrie. Și fiindcă are, mărturisim deschis, uite, tovarăși, am greșit-o...

— Stric orzul pe gîște! — se supără „Bărbatul cu tact“ văzînd că sînt un discipol fără pic de îndemînare. Pînă acum, ce dracu am vorbit? E nevoie de o soluție gingașă, cu tact...

— Care? întrebai eu, așa de curiozitate.

— Ascultă-mă pe mine, sînt vulpe bătrînă... Nu e prima greșeală căreia îi fac față... Condițiile obiective, tovarășe... Să profităm de ele...

— Dar n-au fost condiții obiective, ce dracu!...

— Vor fi! exclamă omul cu tact... Cap sec ce ești... Nu-ți pune cenușă în cap... In altă situație un surplus de autocritică prindea bine la casa omului. Autoflagelarea e și ea bună săraca dar nu trebuie luată mot à mot, ci de la caz la caz. Numai cînd situația e de așa natură... In cazul de față ar fi o mare greșeală tactică...

— Ce s-o tot mai înfofolim cu condiții obiective?! mă înfuriai eu... Am muncit prost, am muncit... o recunoaștem...

— Crezi că mulți oameni apreciază autocritica sinceră? Dar să judecăm ceva mai serios. Să admitem prin absurd, că ne facem o autocritică sinceră. Ce avem noi de cîștigat din asta?

Eu dădeam din umeri în semn că nu pricep o boabă din tratatul său de tactică și strategie. A tras concluzie pe semne că eu am să-mi fac autocritica pe cont propriu, că el o să fie acuzat de tentativă de mușamalizare așa că, își schimbă brusc atitudinea.

— Da, ai dreptate... Judeci mai simplu, dar mai sănătos... Mă privea dușmănos, de parcă eu aș fi avut ideea cu condițiile obiective.

— Am greșit... Să plătim cu capul... Ce-o fi o fi...

Acesta e „Bărbatul cu tact“. Cu toate încercările, n-a reușit să mă facă discipol, să mă educe, să mă crească.

„Bărbatul cu tact“ n-are idealuri proprii. Idealurile îi sosesc prin circulară. Nu-i plac adevărurile mari, decît dacă sînt întărite, garantate cu autoritatea șefului ierarhic. Dacă crede șeful în dumnezeu, crede și el. Dacă șeful nu crede, nu crede nici el. Sufletul nu mai acționează spontan, ci dirijat ferm de capul lucid care-l exploatează clipă de clipă.

— Strînge mîna...

— Plîngi...

— Zîmbește...

— Fii melancolic...

— Acum surîde politicos...

— Urlă indignat...

Nimic din darurile firii; zîmbetul, lacrima, melancolia, bucuria, nu le risipește în acțiuni inutile. Toate sînt dirijate în vederea obținerii unui beneficiu. Nu zîmbește gratuit, de dragul de a zîmbi, ci zîmbeste cu tact, într-un scop anume. Dacă ți-a întins mîna cu căldură, înseamnă că-ți cere un pol împrumut. Dacă fața îi e plină de tristețe înseamnă că te roagă să-i ierți o porcărie sau o neghiobie recentă. In căsătorie cu puțin tact, mici atenții și diminutive și-a asigurat „fericirea“. Iși mîngîie nevasta, în fiecare zi inventează mici șotii drăgălașe, din motive tactice, ca să nu spună că n-are grijă de ea. Ii dăruie mici atenții, nevasta nu-l mai bate la cap, nu-l mai acuză de infidelitate. Acasă poate să-și soarbă liniștit cafeaua și la servici „n-are probleme personale“. „Ii spun c-o iubesc, ce pierd? Dacă i-aș spune adevărul, ar începe scandalul, agitația, zvonurile, criticile interminabile. Așa, trăim fericiți“...

Sentimentele i se par ieftine și rentabile, un fel de materie primă inepuizabilă. „Ii spun c-o iubesc, ce, pierd ceva?“ „Dă-i bună-dimineața, ce, pierzi ceva?“ „Poartă-te politicos, ce, pierzi ceva?“

Dacă îl înjuri, are atîta tact încît să nu se simtă jignit. I-ar place și lui, omenește vorbind, să fie demn, dar asta i-ar cere prea multe eforturi. „Demnitatea e un sentiment frumos, dar are multe inconveniente“... „Sinceritatea în căsnicie ar aduce scandal“... „Cu autocritica sinceră n-o scoți la capăt“... „Ce păcat că tocmai sentimentele frumoase sînt lipsite de simț practic!“

Zîmbetele,
lacrimile,
tristețile,
bucuriile,
melancoliile,
mărturisirile,
strîngerile de mînă,
indignările,
entuziasmele,
îi sînt folositoare, absolut necesare, ca și diploma de absolvent al Academiei Comerciale.

TEODOR MAZILU

DIN GENEVA SE TRANSMITE:

● Declaraţia lui V. M. Molotov
● Data încheierii conferinţei
● Discuţiile din şedinţa de ieri

GENEVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La şedinţa din 10 noiembrie — cea de-a 10-a şedinţă a conferinţei de la Geneva — miniştrii Afacerilor Externe ai Franţei, Angliei, Uniunii Sovietice şi S.U.A., au trecut, aşa cum s-a convenit la şedinţa anterioară, la discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — problema dezarmării.

Şedinţa a fost prezidată de H. MacMillan. Primul a luat cuvîntul V. M. Molotov care a făcut o declaraţie în problema în discuţie.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov în problema dezarmării

Domnule Preşedinte, domnilor,

Trecem azi la discutarea problemei dezarmării. Importanţa acestei probleme este evidentă.

Conform directivelor pe care le-am primit noi trebuie „să discutăm dacă nu există posibilitatea ca cele patru guverne să manifeste o nouă iniţiativă utilă în domeniul dezarmării". Considerăm necesar să găsim căi pentru biruirea greutăţilor întîmpinate. Noi trebuie să ne străduim să realizăm progrese pentru a ajunge la un acord în problema reducerii armamentelor şi a interzicerii armei atomice.

Poziţia Uniunii Sovietice în problema dezarmării este bine cunoscută. Ea este determinată nu de anumite considerente trecătoare, de conjunctură, ci de lupta consecventă şi principială pentru pacea şi securitatea popoarelor. O expunere amplă a acestei poziţii a U.R.S.S. a fost făcută în propunerea guvernului sovietic din 10 mai anul acesta.

Reamintim în ce constă esenţa acestei propuneri.

In primul rînd, în această propunere a U.R.S.S. se pune problema necesităţii de a se lua măsuri urgente în scopul micşorării încordării internaţionale şi al creării încrederii între state.

In această propunere sînt cuprinse de asemenea principiile fundamentale ale unei convenţii internaţionale cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice, la stabilirea unui control internaţional eficace corespunzător. In ceea ce priveşte această parte a propunerii, ea a fost pregătită ţinîndu-se seama că în unele probleme importante au fost de fapt înlăturate divergenţele dintre Uniunea Sovietică, pe de o parte, şi puterile occidentale, pe de altă parte. Există două asemenea probleme.

In primul rînd, Uniunea Sovietică a acceptat propunerea puterilor occidentale cu privire la limitarea nivelurilor forţelor armate pentru cele cinci mai puteri — U.R.S.S., S.U.A., China, Marea Britanie şi Franţa.

In al doilea rînd, ne-am dat asentimentul ca interzicerea totală a armei atomice şi scoaterea ei din armamentele statelor să fie înfăptuită după reducerea armamentelor clasice cu 75% din reducerile asupra cărora s-a căzut de acord.

Nu mai vorbim de faptul că guvernul sovietic s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale ca măsurile pentru reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice să fie înfăptuite pe etape. Acest lucru, după cum se ştie, şi-a găsit o oglindire complectă în propunerea sus-menţionată a Uniunii Sovietice.

In afară de aceasta, propunerea U.R.S.S. din 10 mai cuprinde prevederi importante a căror înfăptuire ar asigura controlul internaţional cuvenit asupra îndeplinirii de către state a obligaţiilor privind reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice. Măsurile de control şi de inspecţie prevăzute sînt în strînsă legătură cu aplicarea măsurilor pentru dezarmare care trebuie să fie înfăptuite în două etape — în cursul anului 1956 şi în cursul anului 1957.

Este problematic dacă va contesta cineva că în cazul izbucnirii unui război în epoca noastră, în afară de arma atomică şi arma cu hidrogen, care dispun de o forţă extrem de distrugătoare ar fi atrase în operaţiuni militare armate de multe milioane şi o cantitate uriaşă de armament clasic care au o importanţă hotărîtoare pentru desnodămîntul unui mare război. Acest lucru înseamnă că pregătirea unui război este legată inevitabil de necesitatea concentrării în anumite puncte de mari unităţi militare cu o mare cantitate de armament clasic, de avioane, artilerie, tancuri, vase maritime militare etc.

Din toate acestea se poate trage o concluzie importantă şi anume că un stat nu poate săvîrşi o agresiune prin surprindere asupra altui stat — în orice caz, făcînd uz de forţe mai mult sau mai puţin importante — dacă în marile centre de pe teritoriul său vor fi stabilite posturi internaţionale de control.

S-ar părea că după prezentarea de către guvernul sovietic a propunerii din 10 mai a apărut o bază corespunzătoare pentru realizarea unui acord între noi, întrucît, după cum am subliniat, într-o serie de probleme importante am şi realizat în fond un acord. Dar, după cum a reieşit în cursul lucrărilor de la New York ale subcomitetului pentru dezarmare, în această privinţă nu s-au realizat progrese. Mai mult, potrivit declaraţiilor făcute de reprezentantul S.U.A. în sus-menţionatul subcomitet, precum şi potrivit declaraţiilor altor membri ai subcomitetului, s-a constatat chiar un oarecare regres. Totodată putem constata că propunerea U.R.S.S. din 10 mai nu a fost respinsă de nimeni. De la prezentarea ei a trecut jumătate de an dar carul nu s-a mişcat de loc.

Se părea că se va putea constata fără echivoc un acord în problema nivelurilor forţelor armate şi în problema succesiunii în care trebuie să fie aplicate măsurile pentru interzicerea armei atomice. Acest lucru ar înlesni examinarea mai departe a problemei dezarmării. Nu ştim însă din ce motive, acordul realizat în sus-menţionatele probleme a început să fie pus la îndoială. In ceea ce-l priveşte, reprezentantul Statelor Unite el a pus la îndoială însăşi posibilitatea obţinerii în prezent a unor rezultate pozitive în ceea ce priveşte reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

In prezent se fac referiri mai ales la dificultăţile tehnice care nu ar permite să se stabilească un control eficace asupra îndeplinirii de către state a obligaţiilor privind interzicerea armei atomice.

Nu putem nega că există dificultăţi tehnice în stabilirea controlului asupra respectării obligaţiilor statelor privind interzicerea armei atomice şi că este nevoie de timp pentru studierea şi găsirea mijloacelor tehnice corespunzătoare. **Dar tocmai de aceea, în condiţiile actuale ar avea o importanţă uriaşă condamnarea moral-politică a folosirii armei atomice.**

Este indicat să reamintim că în cursul celui de al doilea război mondial nici un stat nu a îndrăznit să încalce un acord internaţional analog, realizat în 1925, cu privire la interzicerea armelor biologice şi chimice. Acest fapt, el însuşi, dovedeşte multe. El este un răspuns bun pentru pesimiştii care încearcă să nege importanţa condamnării moral-politice a armei atomice.

Tinzînd spre un acord în problema interzicerii armei atomice, şi în felul acesta spre rezolvarea problemei dezarmării în ansamblu, guvernul sovietic a prezentat o nouă propunere la conferinţa şefilor guvernelor. El a propus ca cele patru puteri să-şi ia angajamentul de a nu folosi primele arma atomică şi cu hidrogen împotriva nici unei ţări şi să cheme toate celelalte state să adere la o declaraţie corespunzătoare.

Dacă am cădea de acord în această problemă la actuala conferinţă, conferinţa fie chiar şi din acest motiv, ar intra în istorie ca o etapă importantă în lupta popoarelor pentru pace şi o adevărată securitate.

La conferinţa şefilor guvernelor, preşedintele Eisenhower a prezentat propunerea sa cu privire la luarea de fotografii din avion, şi la schimbul de informaţii militare între U.R.S.S. şi S.U.A.

Nu punem la îndoială faptul că, prezentîndu-şi propunerea, preşedintele Eisenhower a fost călăuzit de intenţii bune. Acest lucru reiese din declaraţiile pe care le-a făcut la conferinţa de la Geneva. Aşa a şi apreciat guvernul sovietic propunerea preşedintelui Eisenhower în cunoscuta scrisoare a preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin.

Atitudinea noastră faţă de această propunere depinde de măsura în care corespunde încetării cursei înarmărilor, de contribuţia pe care adoptarea acestei propuneri o va aduce sau nu la reducerea armamentelor şi la micşorarea primejdiei războiului atomic. Dacă privim adevărul în faţă trebuie să recunoaştem că ea nu corespunde acestor scopuri.

Propunerea cu privire la luarea de fotografii din avion şi la schimbul de informaţii militare este ruptă de problema încetării cursei înarmărilor şi de fapt nu este legată de această sarcină.

Intrucît ea se referă la Uniunea Sovietică şi la Statele Unite ale Americii şi la teritoriile acestor două state, ea nu corespunde nici scopurilor preîntîmpinării unui atac al unui stat împotriva altuia, ceea ce reiese fie chiar şi din faptul că la grupările militare participă împreună cu Statele Unite, Marea Britanie, Franţa, Germania occidentală, Italia, Turcia şi o serie de alte ţări, fără a mai vorbi de existenţa a numeroase baze militare americane pe teritorii străine.

Să admitem că am accepta uriaşele cheltuieli materiale noi care ar fi necesare pentru luarea de fotografii din avion. Este doar limpede pentru oricine că fotografierea din avion a tuturor acestor teritorii ar necesita o cantitate uriaşă de mijloace tehnice, avioane, combustibil etc. Totodată, fotografierile din avion ar trebui să se facă mereu, întrucît, cu timpul, în unele ţări situaţia nu ar putea rămîne neschimbată.

Această propunere a S.U.A. nu fereşte statele de surpriza unui atac, întrucît ea nu prevede, spre deosebire de propunerea U.R.S.S., crearea de posturi de control (în porturi, la noduri feroviare, pe aeroporturi), care, fiind o parte integrantă a programului general de dezarmare, oferă o anumită garanţie împotriva unui atac prin surprindere.

In felul acesta, propunerea cu privire la luarea de fotografii din avion şi la schimbul de informaţii militare nu numai că nu ar elibera popoarele de teama unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia, ci, dimpotrivă, ar accentua această teamă pentru că fiecare din părţi care ar acorda informaţii despre forţele ei armate şi ar permite celeilalte părţi să fotografieze teritoriul ei s-ar afla în permanenţă în primejdie, ca cealaltă parte, care ar dispune de informaţia corespunzătoare, să o poată folosi pentru un atac prin surprindere, pentru o agresiune.

Inseamnă oare acest lucru că avem în orice condiţii o atitudine negativă faţă de propunerea preşedintelui Eisenhower? Nu, nu înseamnă. Am putea privi altfel această propunere dacă măsurile propuse de el ar fi examinate în legătură indisolubilă cu rezolvarea sarcinii reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice.

In aceste condiţii, Uniunea Sovietică este gata să privească în mod favorabil sus-menţionata propunere, avînd în vedere că problema luării de fotografii din avion, ca una din formele de control, va fi examinată în legătură cu stabilirea controlului asupra îndeplinirii acordului internaţional corespunzător, în etapa finală a înfăptuirii măsurilor pentru reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

Guvernul sovietic a avut deja posibilitatea să se pronunţe în legătură cu propunerea prezentată de primul ministru al Franţei, domnul Faure, la conferinţa şefilor guvernelor, privind reducerea cheltuielilor militare ale statelor. Această propunere, dacă este examinată în legătură cu sarcina încetării cursei înarmărilor, trebuie privită pozitiv.

După părerea noastră, considerentele exprimate la conferinţa şefilor guvernelor de primul ministru al Marii Britanii, domnul Eden, merită de asemenea un studiu atent. Se ştie că domnul Eden a propus atunci să se înfăptuiască într-o anumită regiune a Europei unele măsuri care ar putea fi aplicate în legătură cu rezolvarea sarcinilor dezarmării.

Delegaţia sovietică speră că în cursul examinării problemei dezarmării, ceilalţi participanţi la conferinţă îşi vor exprima atitudinea faţă de considerentele expuse de delegaţia sovietică şi că cu toţii vom fi călăuziţi de aceeaşi tendinţă — de a înlesni posibilitatea realizării acordului necesar între noi.

Noi considerăm că actuala conferinţă ar aduce o contribuţie importantă la rezolvarea problemei dezarmării dacă noi am consemna acordul pe care de fapt l-am realizat în unele probleme importante şi ne-am pronunţa limpede pentru necesitatea de a continua examinarea problemelor asupra cărora nu am ajuns încă la vederi comune.

In încheiere, permiteţi-mi să prezint spre examinare conferinţei propunerea guvernului sovietic, formulată în conformitate cu considerentele pe care le-am exprimat.

V. M. Molotov a prezentat apoi propunerea delegaţiei U.R.S.S. în problema dezarmării. (Textul complect al propunerii sovietice a fost publicat în pagina I-a a ziarului nostru de ieri).

După V. M. Molotov au vorbit J. F. Dulles, A. Pinay şi H. Mac Millan.

Propunerile puterilor occidentale

GENEVA 11 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite:

După cum s-a mai anunţat, la şedinţa din 10 noiembrie a conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, H. MacMillan a prezentat în numele delegaţiilor Franţei, S.U.A. şi Angliei următorul proiect de „Declaraţie a celor patru puteri în problema dezarmării".

Cei patru miniştri ai Afacerilor Externe

1. — constată că reprezentanţii lor în subcomitetul Comisiei Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru dezarmare, în eforturile lor de a obţine crearea unui sistem satisfăcător de dezarmare, au urmat directiva dată de şefii celor patru guverne la Geneva la 27 iulie 1955;

2. — iau act de activitatea desfăşurată de subcomitet în spiritul conferinţei şefilor guvernelor în şedinţele ţinute la New York între 29 august şi 7 octombrie 1955 şi mulţumesc subcomitetului pentru eforturile întreprinse;

3. — declară că sînt de acord:

a) să renunţe la folosirea armei nucleare şi a tuturor celorlalte tipuri de arme, sub orice formă, incompatibilă cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite;

b) că este necesar să se obţină limitarea şi reducerea armamentelor şi forţelor armate;

c) că este necesar să se folosească resursele materiale care ar fi eliberate ca rezultat al realizării unui acord în domeniul dezarmării, pentru dezvoltarea economică paşnică a popoarelor, ridicarea bunăstării lor şi ajutorarea ţărilor mai puţin dezvoltate;

d) că un sistem eficient de inspecţie şi control constituie baza oricărui program de dezarmare, şi de aceea au căzut de acord că este necesară crearea unui organ răspunzător pentru inspecţia şi controlul asupra măsurilor de dezarmare hotărîte de comun acord, cu condiţia să existe garanţii efective;

e) că există posibilităţi ce scapă controlului internaţional de a ocoli acest control şi de a organiza o producţie secretă de arme atomice şi cu hidrogen, chiar dacă există un acord formal asupra controlului internaţional;

f) că este necesar să se continue în fiecare ţară cercetările ştiinţifice, cu consultările corespunzătoare între guverne, pentru căutarea metodelor care ar putea fi găsite ca rezultat al dezvoltării cunoştinţelor ştiinţifice şi care ar face posibil un sistem eficient de inspecţie şi control asupra materialelor necesare producţiei armei nucleare, ca o parte dintr-un program de dezarmare cuprinzînd toate tipurile de armament;

4. — declară că intenţionează să continue să încerce să ajungă la o înţelegere asupra unui vast program de dezarmare care să favorizeze pacea şi securitatea generală, cu o cheltuire minimă de resurse umane şi economice ale lumii pentru înarmare;

5. — recunosc că inspecţia, controlul, limitarea şi reducerea armamentelor se pot obţine cel mai bine într-o atmosferă lipsită de teamă şi suspiciuni.

6. — propun în consecinţă ca, drept contribuţie la crearea unei asemenea atmosfere şi drept măsuri care să preceadă un program general de dezarmare, statele interesate:

a) să consimtă neîntîrziat să pună în aplicare în cel mai scurt timp, în scopul preîntîmpinării unui atac prin surprindere:

1) un plan de schimb de informaţii militare şi de efectuare a inspecţiei aeriene pe baza propunerii preşedintelui Statelor Unite din 21 iulie 1955; şi

2) un plan de creare a unor posturi de control în punctele importante în conformitate cu propunerile preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. din 21 iulie 1955;

b) să fie de asemenea de acord:

1) să organizeze un schimb de informaţii referitoare la cheltuielile şi bugetele militare şi publicarea acestor informaţii în conformitate cu propunerile primului ministru al Franţei din 22 iulie 1955; şi

2) să studieze în ce fel se poate căpăta cel mai bine experienţa practică în domeniul problemelor legate de inspecţie şi control, potrivit propunerii primului ministru al Regatului Unit din 21 iulie 1955.

7. — Vor da instrucţiuni reprezentanţilor lor din Comisia Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru dezarmare să propună ca subcomitetul Comisiei să fie convocat din nou în cel mai scurt timp, pentru a continua să caute o hotărîre acceptabilă în problema dezarmării.

Şedinţa din 11 noiembrie

GENEVA 11 (Agerpres). — La 11 noiembrie au continuat şedinţele conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe

Şedinţa a fost prezidată de **V. M. MOLOTOV.**

La începutul şedinţei V. M. Molotov a declarat că miniştrii celor patru puteri au hotărît de comun acord ca lucrările conferinţei să se încheie la sfîrşitul săptămînii viitoare.

Cei patru miniştri au continuat apoi discutarea punctului doi de pe ordinea de zi — problema dezarmării. Primul a luat cuvîntul secretarul de stat al S.U.A. **JOHN FOSTER DULLES.** El a criticat proiectul propus de delegaţia sovietică în şedinţa trecută. J. F. Dulles a afirmat că adoptarea planului Eisenhower ar constitui un preludiu al unui sistem de reducere reciprocă a armamentelor. Totodată el a precizat că planul Eisenhower de inspecţie aeriană şi schimb de informaţii militare n-ar putea fi aplicat decît la teritoriile S.U.A. şi U.R.S.S. iar în ce priveşte extinderea sa asupra ţărilor în care există baze militare americane ar fi necesară „consultarea acestor ţări".

A luat apoi cuvîntul **A. PINAY.** El a remarcat printre altele că prevederea conţinută în propunerea occidentală privind renunţarea la folosirea armelor nucleare, corespunde într-o oarecare măsură propunerilor sovietice în acelaşi domeniu. El a criticat însă proiectul sovietic prezentat în cursul şedinţei din 10 noiembrie susţinînd că acest proiect n-ar ţine seama de dificultăţile apărute în cursul tratativelor în problema dezarmării, precum şi de divergenţele existente în chestiunea organizării atribuţiilor generale ale controlului.

Luînd cuvîntul **MACMILLAN** a pus unele întrebări lui V. M. Molotov în legătură cu problema dezarmării.

A luat apoi cuvîntul **V. M. MOLOTOV.** El a subliniat valoarea incontestabilă a propunerilor sovietice prezentate conferinţei, caracterul lor realist şi posibilitatea realizării unui acord pe baza acestor propuneri. **V. M. Molotov arătînd că există unele puncte comune între cele două propuneri, a propus ca acestea să fie consemnate şi să se facă o serie de sugestii subcomitetului comisiei de dezarmare a O.N.U. asupra punctelor în privinţa cărora nu s-a putut ajunge la un acord.** V. M. Molotov a relevat încă odată că există unele contradicţii între declaraţiile făcute de reprezentantul francez în subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Jules Moch şi declaraţiile lui Pinay în cadrul actualelor dezbateri.

După o scurtă pauză şedinţa a continuat luînd cuvîntul din nou toţi miniştrii de externe.

Următoarea şedinţă va avea loc la 12 noiembrie ora 10,30, ora locală. Se va continua discutarea punctului doi de pe ordinea de zi, problema dezarmării.

Luni 14 noiembrie va avea loc o şedinţă consacrată punctului trei de pe ordinea de zi — dezvoltarea contactelor dintre Est şi Vest. Marţi ora 10,30 ora locală se va relua examinarea punctului trei de pe ordinea de zi, iar după amiază cei patru miniştri vor discuta din nou primul punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană şi Germania.

Şedinţa de miercuri va fi consacrată elaborării comunicatului final.

Din nou despre războinicul Montgomery

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Mareşalul britanic Montgomery, comandantul adjunct al forţelor NATO, care se află în prezent la Washington, a făcut recent noi declaraţii contrarii „spiritului Genevei", în care cere intensificarea cursei înarmărilor, întărirea eforturilor militare ale blocului agresiv al Atlanticului de nord.

După cum relatează Buletinul de Ştiri al Casei Albe, Montgomery a declarat că „pacea lumii nu poate fi obţinută fără forţa militară pe care a făurit-o occidentul". El a făcut în continuare elogiul superiorităţii „armelor atomice în ce priveşte puterea de foc" şi şi-a exprimat speranţa că se va putea obţine „o contribuţie germană la apărarea Occidentului, întrucît fără Germania nu poate exista un Occident puternic".

Intr-o serie de alte declaraţii, despre care relatează agenţia United Press, Montgomery a propus să se creeze „o autoritate politică unică în America de nord, care să conducă pregătirea aliaţilor în cazul unui război general" şi a unui comandament în cadrul acestei autorităţi politice care „să conducă războiul aerian general în cazul unui conflict".

Agenţiile de presă comunică:

MOSCOVA. — La 11 noiembrie a avut loc la Kremlin o convorbire între N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi A. I. Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi Einar Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei.

NEW YORK. — Referindu-se la ziarul „New York Times" agenţia „Associated Press" anunţă că guvernul grec nu intenţionează să insiste pentru convocarea conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai Greciei, Turciei şi Iugoslaviei care trebuie să aibă loc la Atena la sfîrşitul acestui an. Potrivit relatărilor ziarului, în prezent guvernul grec „este de fapt mai interesat într-un acord bilateral cu Iugoslavia, decît în Uniunea Balcanică tripartită cu participarea Turciei". „New York Times" scrie că dacă conferinţa ţărilor Uniunii Balcanice nu va avea loc pînă la sfîrşitul anului, aceasta va însemna de fapt, dizolvarea uniunii.

BUDAPESTA. — Serviciul de informaţii al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Ungare a dat publicităţii un comunicat despre încheierea tratativelor dintre guvernele Republicii Populare Ungare şi Republicii Democrate Germane cu privire la cetăţenii germani care îşi ispăşesc pedeapsa pentru crime de război în Republica Populară Ungară. Cele două părţi au convenit ca guvernul Republicii Populare Ungare să dispună punerea în libertate a acestor persoane, care au săvîrşit crime împotriva poporului ungar. In comunicat se arată că persoanele condamnate pentru crime deosebit de grave vor fi predate organelor de stat ale Republicii Democrate Germane ca criminali de război, întrucît Republica Populară Ungară nu consideră că este posibil să-i pună în libertate înainte de ispăşirea termenului pedepsei.

LONDRA. — Spectacolele date de ansamblul de stat de dansuri populare al U.R.S.S. de sub conducerea lui Igor Moiseev în marea sală „Empress Hall" din Londra se bucură de un mare succes. Ziarul „Manchester Guardian" subliniază armonia şi vioiciunea dansatorilor sovietici. „Virtuozitatea şi bucuria de viaţă, scrie ziarul, sînt pur şi simplu uimitoare".

DJAKARTA. — După cum anunţă agenţia France Presse, în cadrul unei ceremonii pentru comemorarea „Zilei eroilor" poporului indonezian care a avut loc la Bandung, preşedintele Sukarno a pus în gardă populaţia ţării împotriva încercărilor puterilor occidentale de a influenţa politica internă şi externă a Indoneziei.

PEKIN. — La 10 noiembrie, o delegaţie comercială chineză, condusă de Kun Iuan, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al R. P. Chineze, a plecat la Belgrad. Misiunea acestei delegaţii este de a dezvolta legăturile de prietenie şi comerciale dintre China şi Iugoslavia.

R. P. R. oferă ajutor Indiei în industria petroliferă

DELHI 11 (Agerpres). — Ziarul „Times of India" anunţă că Iancu Horaţiu, locţiitor al ministrului Industriei petrolului din R.P.R., a declarat la 10 noiembrie la Calcutta că Romînia este gata să acorde Indiei ajutor tehnic multilateral în domeniul prospectării zăcămintelor petrolifere.

El a adăugat că această propunere a şi fost făcută guvernului indian. Romînia, a continuat Horaţiu, poate pregăti studenţi şi specialişti indieni, şi poate trimite de asemenea în India specialiştii săi şi livra utilajul petrolifer necesar.

Impotriva amestecului puterilor occidentale în Orientul arab s-au pronunţat:

PRIMUL MINISTRU LIBANEZ

BEIRUT 11 (Agerpres). — Vorbind despre presiunile exercitate de puterile occidentale asupra Libanului pentru a determina această ţară să adere la pactul agresiv de la Bagdad, Raşid Karami, primul ministru al Libanului, a făcut următoarea declaraţie:

„Eu personal, a declarat Raşid Karami, sînt împotriva aderării Libanului la alianţele străine. Ceea ce spun sau vor americanii, englezii sau alţii, mă interesează destul de puţin, deoarece de mine depinde de a lua o hotărîre decisivă. In calitatea mea de şef al guvernului declar fără înconjur că refuz să semnez un pact de genul celui de la Bagdad. Să se apeleze la altcineva pentru a face aceasta. In ceea ce mă priveşte voi combate alianţele străine atita timp cît voi fi la putere şi chiar şi după aceea. Cred că aceste cuvinte nu se pot preta la nici o interpretare echivocă sau confuză".

AMBASADORUL EGIPTULUI IN S.U.A.

WASHINGTON 11 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei United Press, Ahmed Hussein, ambasadorul Egiptului în S.U.A., luînd cuvîntul la 9 noiembrie la Asociaţia ziariştilor americani din străinătate, a comentat recenta declaraţie a Departamentului de stat al S.U.A. potrivit căreia S.U.A. va examina în mod favorabil problema de a vinde Israelului „armament în scop pur defensiv".

Hussein a declarat în legătură cu aceasta că vînzarea oricărui armament american către Israel — chiar dacă va purta eticheta „numai pentru scopuri de apărare" — ar stîrni o reacţie furtunoasă în lumea arabă.

Ambasadorul a negat de asemenea că livrările de armament cehoslovac vor încălca echilibrul de forţe între arabi şi Israel, arătînd că chiar presa americană scrie că capacitatea militară a Israelului depăşeşte cu mult forţele unificate ale arabilor. „Poate că dacă vom fi ceva mai puternici, aceasta va reţine Israelul de la agresiune şi de aceea armamentul (cehoslovac) poate constitui un factor de stabilitate şi pace".

REGELE IORDANIEI

DAMASC 11 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei Reuter, ziarele siriene relatează că Iordania a refuzat să se alăture pactului de la Bagdad (pact militar din care fac parte Anglia, Turcia, Pakistanul, Irakul şi Iranul). Regele Iordaniei, Hussein i-a declarat preşedintelui Turciei, Gelal Bayar, cu prilejul recentei vizite oficiale a acestuia din urmă la Amman, că Iordania preferă să rămînă în afara acestui pact.

Incheierea unor acorduri comerciale între R. D. G. şi Egipt

CAIRO 11 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma tratativelor care au avut loc între delegaţia economică a Republicii Democrate Germane şi o delegaţie economică a Egiptului, la 10 noiembrie au fost semnate la Cairo acorduri comerciale pe termen lung şi pe termen scurt între Egipt şi Republica Democrată Germană.

In comunicatul comun germano-egiptean cu privire la semnarea acordurilor se spune:

„Dorind să dezvolte relaţiile economice şi comerciale între cele două state, guvernul Republicii Egiptene şi guvernul Republicii Democrate Germane au încheiat la 10 noiembrie un acord comercial pe termen lung şi un acord comercial şi de plăţi pe termen scurt.

Datorită spiritului de colaborare şi bunăvoinţă manifestat de cele două părţi, tratativele au fost încheiate cu succes şi în mod favorabil pentru ambele ţări".

După cum anunţă ziarul „Journal d'Egypte", Abu Nosseir, ministrul Comerţului şi Industriei al Egiptului, a declarat la 9 noiembrie reprezentanţilor presei că acordul comercial pe termen lung dintre Egipt şi R. D. Germană prevede schimburi comerciale pe trei ani în sumă de 6 milioane de lire egiptene de fiecare parte, iar acordul pe termen scurt prevede schimburi comerciale pe un an în sumă de 3 milioane de lire egiptene de fiecare parte.

Abu Nosseir a declarat că Egiptul va livra R. D. Germane bumbac, fire toarse şi ţesături şi va primi din R. D. Germană îngrăşăminte minerale, chimicale şi maşini.

★

CAIRO 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Guvernul sirian a hotărît să stabilească relaţii comerciale cu Republica Democrată Germană. Delegaţia guvernamentală a R. D. Germane, care se află în prezent la Cairo, a fost invitată să vină la Damasc pentru a duce tratative în vederea încheierii unui acord comercial între R. D. Germană şi Siria.

Sosirea la Varşovia a primului ministru al Birmaniei

VARŞOVIA 11 (Agerpres). — PAP transmite: Răspunzînd invitaţiei guvernului R.P. Polone, la 11 noiembrie primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu a sosit la Varşovia.

Pe aerodromul central din Varşovia, U Nu a fost întîmpinat de I. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Z. Nowak, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi de alte personalităţi oficiale.

Asasini în libertate sau despre „justiţia" în Mississippi

NEW YORK 11 (Agerpres). — Marele juriu din districtul Leflore (Mississippi), format numai din albi, a refuzat să pună sub acuzare pentru răpire pe cei doi asasini ai tînărului negru Louis Emmetti Till — Roy Bryant şi John Milam. In urmă cu şase săptămîni, Bryant şi Milam fuseseră achitaţi de juriul din districtul învecinat Tallachatchie, deşi toate dovezile au dus la concluzia absolut certă că ei sînt ucigaşii lui Till.

Prin achitarea lor de acuzaţia de răpire, Bryant şi Milam, care fuseseră puşi în libertate pe cauţiune, sînt în momentul de faţă absolut liberi. Trebuie subliniat că cei doi asasini au fost achitaţi şi de această ultimă acuzaţie, în ciuda faptului că ei înşişi au recunoscut la procesul de acum şase săptămîni că l-au răpit pe Till de la locuinţa unchiului său.

In Statele Unite continuă protestele împotriva achitării lui Bryant şi Milam de acuzaţia de asasinat. Printre personalităţile care au înfierat verdictul „justiţiei" din Mississippi se numără şi James Roosevelt, membru democrat al Camerei Reprezentanţilor din partea statului California.

Din paginile presei străine

Un ziar turc despre succesele economiei U. R. S. S.

Redactorul şef al ziarului „Dunya", Ata, a publicat un articol de fond în care vorbeşte despre uriaşele succese obţinute de U.R.S.S. în domeniul dezvoltării economice.

Aceste succese, se subliniază în articol, au fost realizate cu toată blocada îndelungată în jurul Rusiei Sovietice şi fără nici un fel de credite de peste graniţă, întrucît scopul Europei şi Americii a fost, după cum subliniază Ata, „nimicirea bolşevismului". Fireşte, scrie autorul, că aceste ţări „nu aveau de loc intenţia să ajute Rusia cu bani, specialişti, materiale sau utilaje".

Şi totuşi, scrie Ata, Uniunea Sovietică a ajuns în prezent la o asemenea dezvoltare economică încît întreprinderile industriale din U.R.S.S. „pot produce tot ceea ce fabrică industria americană".

In continuare Ata arată că în prezent unii vor să menţină ţările înapoiate ca pieţe de desfacere, dar „exemplul Rusiei arată care va fi rezultatul chiar în cazul cînd toţi acei care deţin puterea în toate ţările industriale vor urmări acest lucru".

La închiderea ediţiei

Situaţie încordată în Brazilia

RIO DE JANEIRO 11 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul agenţiei United Press, la 11 noiembrie armata braziliană a luat puterea în mîinile sale în Capitală. Palatul prezidenţial şi clădirea radiodifuziunii sînt înconjurate de trupe, care ocupă toate punctele strategice din oraş.

In faţa Ministerului de Război au fost instalate tunuri antiaeriene.

A fost convocată o sesiune specială a Congresului pentru a se stabili cine va prelua postul de preşedinte al republicii.

După cum se ştie alegerile prezidenţiale care au avut loc recent l-au desemnat ca preşedinte pe Kubitschek, candidatul forţelor progresiste.

★

NEW YORK 11 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Associated Press, în fruntea unităţilor armate care au luat puterea la Rio de Janeiro se află generalul Henrique Teixeira Lott. Acesta a demisionat la 10 noiembrie din postul de ministru de război şi asigurîndu-şi sprijinul trupelor, l-a răsturnat pe preşedintele provizoriu, Luz, deoarece acesta a refuzat să adopte măsuri împotriva colonelului Mamade, care ameninţa cu o lovitură militară avînd drept scop să-l împiedice pe noul preşedinte al republicii de a-şi ocupa postul.

Lott a declarat că măsurile luate de el sînt menite să asigure îndeplinirea voinţei alegătorilor.

Corespondentul agenţiei United Press afirmă de asemenea că ultimele evenimente din capitala Braziliei au drept scop să preîntîmpine lovitura îndreptată împotriva preşedintelui Kubitschek şi a vicepreşedintelui Goulart, care au fost aleşi la 3 octombrie şi urmează să-şi ocupe posturile în ianuarie 1956.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: INTR-O PRIMAVARA LA BUDAPESTA — Patria, Infrăţirea între popoare; LEANA — Magheru, Central, Alex. Sahia, 1 Mai; BORIS GODUNOV — Republica, Alex. Popov; FANFAN LA TULIPE — Filimon Sîrbu; SPRE ŢARMURI NOI — Bucureşti, Olga Bancic; SOLDATUL IVAN BROVKIN — I. C. Frimu, Libertăţii; POVESTE DESPRE URIAŞUL PADURII — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, PRIMA DIN LUME, EXPOZIŢIA UNIONALA DE ARTA PLASTICA, DIN 9 IN 9 ORE, VULPOIUL CAMPION — Timpuri Noi; ZVAPAIATA — Elena Pavel, Rahova; ROMEO ŞI JULIETTA — Lumina, Gh. Doja; ARLBERG EXPRESS, BUCUREŞTI ORAŞ INFLORIT — Victoria, 8 Martie; DUBLA LOTTE Tineretului, Popular; N-A DANSAT DECIT O VARA — V. Roaită, Arta: O NOAPTE DE AMINTIRI — Cultural; TAUNUL — Unirea; NECUNOSCUTA DIN TAXI — C. David; NUNTA — Flacăra; MANDY — T. Vladimirescu; LUMINA FARULUI — Munca; LILIACUL — Mioriţa; SUFLETE IMPIETRITE — Carpaţi, Moşilor — FANTOMELE PARASESC PISCURILE — 23 August; CHEMAREA DESTINULUI — Donca Simo; CEI 5 DIN STRADA BARSKA — Ilie Pintilie; SUB STEAUA FRIGIANA — M. Eminescu; CADEREA EMIRATULUI — Volga; MINASTIREA DIN PARMA — 8 Mai; NESTERKA CEL ISTEŢ — N. Bălcescu; IN ZORI DE ZI — G. Coşbuc; CRAINQUEBILLE — Aurel Vlaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52